

ÉLETÜNK

XLII. évf. 10. szám (42. Jg. Nr. 10)

Az európai magyar katolikusok lapja

2010. október

A TEREMTETT VILÁG VÉDELMEBEN

Szeptember elsején tizenöt országból ötven résztvevő indult útnak az esztergomi bazilikából a CCEE (Európai Püspöki Konferenciák Tanácsa) zárókonferenciára, amely Szlovákián keresztül Mariázellbe vezetett. A kezdeményezés ihletője XVI. Benedek pápa üzenete volt a 2010-es béke világnapja alkalmából: „Ha a békére törekszel, véd a teremtett világot!”.

A zárókonferencia mint forma azt jelképezi, hogy ha az emberiség szembe akar nézni a környezetvédelem által felvetett kérdésekkel, akkor végig kell mennie az elmélkedés, az átalakulás, a megtérés útján. Erdő Péter esztergomi-budapesti érsek áldásával indultak útnak a zárókonferenciák. A rájuk hintett szenteltvíz azt jelképezte, hogy a keresztség – Isten alapvető fontosságú ajándéka – a vízzel történik, és ezáltal válunk részévé az Egyháznak, amely maga is zárandó a földön.

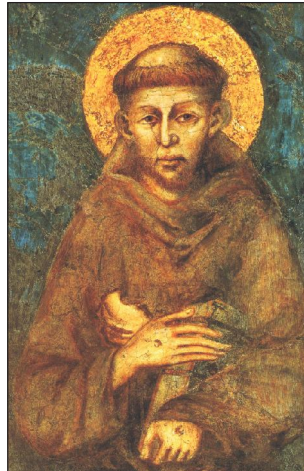
A víz elem bibliai és szentségi jelentésekben gazdag, ezért is választották a zárókonferenciát különleges jelképű. Az út egy részét a számos európai országot átszelő Dunán hajózva tették meg, és ezzel kifejezésre juttatták XVI. Benedek pápa aggodalmát, hogy az erőforrások megszerzése súlyos ellentéteket okozhat az érintett országok között. Fontos békés meggyezésre jutni ebben a kérdésben.

Különös figyelmet fordítottak az energiafelhasználás, az energiatakarékosság kérdéseire, és hangsúlyozták a megújuló energiaforrások fontosságát. Megegyeztek abban is, hogy szembe kell nézni a hulladékgyűjtés problémáival.

Alapvetően fontos téma volt a szív és a lélek megtérése. Beszéltek a nevelés fontosságáról, amely megváltoztathatja a viselkedésmódokat. Peter Turkson bíboros, az Igazságosság és Béke Pápai Tanácsának elnöke a zárókonferenciához intézett beszédében rávilágított arra, hogy a biblikus hagyomány a teremtés teljes egységéről és logikájáról tesz tanúbizonyságot, olyan bölcsességről, amelynek eredete és kinyilatkoztatója a Teremtő; Ő az, aki biztosítja a teremtett világ szépségét és egyensúlyát. Ahogyan a káosz és Isten szava együtt adják a kozmoszt, úgy a kozmosz Isten szava nélkül ismét káosz lesz. Ez az alapvető ökológia szó etimológiájában is tetten érhető: az „oikos”, a ház, a földi hájlek rendszerének tartása. Ha minden dolog a saját rendje szerint zajlik, akkor a szépség uralkodik. Ha az önzés és a bűn felborítja ezt a rendet, akkor a szépség veszélybe kerül.

XVI. Benedek Caritas in veritate kezdetű enciklikája is beszél erről, amikor azt mondja, hogy a természet a „Teremtől” szól hozzánk (Róm 1,20), és az ő ember iránti szeretetéről. (...) Tehát ez is „hívás”. A természet nem úgy áll a rendelkezésünkre, mint „egy halom véletlenül szétszórta törmelék”, hanem mint Istennek olyan adománya, amely az őbenne lakozó rendre mutat; ezzel az ember abba a parancsoló útmutatásba vonja bele, hogy ezt a természetet „művelje és őrizze” (Ter 2,15) (vö. Caritas in veritate 67. l.).

(Folytatás az 5. oldalon)

Assisi Szent Ferenc
Giovanni Cimabue (1240–1302) alkotása

SZENT FERENC „BREVIÁRIUMA”

Mindazok számára, akik követni akarják Ferencet, nem a betű, nem is elsősorban a szabályzat, hanem ő maga az irányadó pont. (...) Egy érdekes eset ezt jól megvilágítja.

A rend kezdeti korában történt. A testvéreknek még nincs zsolotárskönyvük, még kevésbé breviáriumuk. Imájuk főképpen imaszövegek ismételtetéséből áll, a Miatyánkból (talán az egyes kérésekhez fűzött fohászközből) és a kereszt imádságából: „Imádunk Téged, Urunk Jézus Krisztus, itt és a világ minden templomában, mert szent kereszted által megváltottad a világot.” Az egyik testvér ezt elégtelennek találja: szeretne egy zsolotárskönyvet. Ferenc nagyon türelmetlenül válaszol erre az óhajra: „Ha zsolotárskönyved lesz, akkor majd breviáriumot is kívánsz. Ha pedig breviáriumod lesz, akkor majd katedrara akarsz ülni, és mint valami főpap ezt mondd testvéredeknek: hozd ide nekem a breviáriumot.” (...) „Testvérem, engem is megkísértettek valaha a könyvek. De hogy az Úr akaratát megismerjem, fogtam az evangéliumos könyvet, és arra kértem az Urat, mutassa meg az első felnyitáskor az Ő akaratát. Aztán kinyitottam a könyvet, és erre a versre bukkantam: »Titeket beavattalak az Isten országa titkaiba, a kívülállóknak azonban mindent példabeszédben mondok el« (Mk 4,11). Oly sokan vannak, akik nagyon szívesen kapaszkodnának fel a tudományok magaslatára; de boldogok azok, akik Isten iránti szeretetből lemondanak erről.” Más szóval: Ferenc tudomására hozza a testvéreknek, hogy ő maga a rövid összefoglalása (breviáriuma) mindannak, amit a testvéreknek tudniuk és tenniük kell. Mindez nagyon öntudatosan hangzik, bizonyára az is. De ez a kijelentés arra ösztökél minden ferencist, hogy ne egy szöveg betűi alapján tájékozódjék, hanem magának Ferencnek személyisége és élete nyomán, hiszen ő összefoglalása, breviáriuma Jézus Krisztusnak.

(Rotzetter–Dijk–Matura: Assisi Szent Ferenc)

MAGYAROK NAGYASSZONYA

Írta: Boda László

Liszt Ferencet idézhetjük, amikor föltesszük a kérdést: ugyan hány országot valja a magáénak: magyarok, németek, franciák, olaszok, lengyelek... Mégis hajlunk arra, hogy magyaros öntudattal azt mondjuk: „Ő a miénk”. S elfelejtjük odatenni a végére, hogy „a miénk is”. Persze a többgyermekes családból épp a legkisebb sajátítaná ki a mamát az ismert szavakkal: „Az én anyukám”. Holott a gyermekek mindegyike elmondhatja – maradjunk ennél –, hogy „Az én édesanyám”. Anélkül persze, hogy ezzel kisajátíthatná őt bármelyikük is.

Máriát ugyanúgy vallhatjuk a miénknek, a „Magyarok Nagyasszonyának”, anélkül, hogy mi, magyar katolikusok, másoktól megvonhatnánk a hasonló jogot. Hadd mondassák el a maguk módján, hogy ők is a magukénak vallják Boldogasszonyunkat, Máriát, a maguk szemszögéből, szívük szerint. Hiszen már a szó is sokat mond erről: „Mi Asszonyunk”, a franciáknak Notre Dame. Latinul: Maria nostra, amely egyik kedvelt búcsújáró hely a Börzönyben, s egyben falunév is: Márianosztra.

Mária is úgy a miénk, magyaroké, hogy nem sajátíthatjuk ki. Nem is tehetnénk. Hiszen nem csak mi, magyar katolikusok vagyunk nagy Mária-tisztelek. A körülöttünk lévő országok is azok. Elég a nagy búcsújáró helyeket megidézni határainkon túl, amelyek nemzetközilek is egyben. Máriacell, Csensztohova, Medzsugorje. Magyarosan írhatjuk valamennyit, hiszen zárókonferenciánk révén hozzáink is tartoznak, ahogyan nemzetközi látogatottsága van nálunk például Máriapócsnak. Nem csupán országon belül úgy ez, hanem népek közötti feszültség oldója is egyben, vagy zárókonferenciák verbális magyar ünnepi találkozó, mint Erdélyben Csíksomlyó, ahol a Kárpátokon túlról a csángók, az anyaországból pedig az itteni magyarok találkoznak. Nem ritka azonban az amerikai vagy a nyugat-európai magyar látogató sem.

A hívó katolikusok Mária országának vallják Magyarországot. De hány más ország is elmondhatja ezt a saját nemzeti hovatartozása szemszögéből. Elég az olaszok, a lengyeleket vagy a spanyolokat említeni. A legvárhatóbb tapasztalatot mégis az evangélikus Svédország jelenti számomra. Nemzetközi konferencia keretében megtekinthetünk például a lundsi székesegyházat, és benne meglepetten fedeztem föl nem egy, de három Mária-szobrot, amit katolikus templomban sokallanék. Persze a közös keresztény múlt felejtethetetlen hagyatéka ez. Az útikönyvből pedig megtudhatom, hány Mária-templom van Svédországban. Aztán: nem kiemelkedő-e az Ortodox Egyház Mária-tisztelete? Nálunk ott a görög katolikus Máriapócs. Kegyeltára fölött ott látható a csodatévő kegykép, amelynek eredetijét a bécsi Stephansdombon őrzik. És mégis, mindezekkel együtt indokolt a lelkiünkben lelkedzett, rangos ünnepkel kiemelt tiszteletadás: „Magyarok Nagyasszonya”...

A „nagyasszony” kivételes rangot jelent. Ez a mi népünk kitüntetett ajándéka a Boldogságosnak. Vajon kik voltak a történelemben a magyar nép „nagyasszonyai”, akiket megillet ez a – szavakba formált – kiemelt rang? Mert így értjük meg az ünnep jelentőségét. Kik adták össze annak a magyar főkötevénynek, magyar gyöngyös pártának gyöngyszemeit, amellyel Máriát így megisteltjük? Csak párat említek: a bajor Gizella királynét, István királyunk feleségét

nagyasszonyunknak tekinthetjük. Hunyadi János feleségét, Szilágyi Erzsébetet szintén. S hogyan lehetne kihagyni Kanizsai Dorottyt, aki eltemette Mohács halottait. Könyvei összevegyülnek emlékeimben Mária könnyeivel, és a miénkel. Ilyen nagyasszony nem adatott a Don-kanyar elesett magyar katonáinak, azoknak, akik számban fölülmúltak Mohács halottait. Zrínyi Ilonát, Munkács várának hősi védőjét is nagyasszonyaink sorába vesszük. És a másik rangos bajorról, Erzsébet királynéről sem feledkezhetünk meg, akit szívünkbe fogadtunk, aki nálunk érezte otthon magát, a gödöllői kastélyban, felszabadulva a bécsi udvar kímélt etikettjétől. S mindez csak kis töredék. Ki tudná valamennyit fölörölni.

A magyar nagyasszonyok gyöngyös soráját foglaljuk be az elképzelt pártába, amelyet lélekben Mária homlokára helyezünk. Így lehet ő a mi sajátos magyar tiszteletadásunkban nagyasszonyaink ékességeinek kitüntetettje, de magasan fölüljük emelkedve, hiszen ő a legáldottabb az asszonyok között. S ő az, aki szívünkben hordott jelenlétével keresztény történelmünk egészét átfogja, István királytól napjainkig.

„Tiszteled a nőket!” – hangzik az etikai felszólítás, amely eljut az értelmünkig, de már ritkábban a szívünkig és a tetteinkig. Az erkölcsi parancs – túl az értelmén s az akaraton – az ünnep élménye révén hatol igazán hatékonyan a szívünkbe. Nemzeti ünnep ez számunkra, amely sürgeti a nők tiszteletét, és megidézi történelmünk nagyasszonyainak emlékeit. Az ő női értékeink gyöngyös pártájával ajándékozunk meg lélekben Boldogasszonyunkat, amikor külön ünnepkel köszöntjük benne a „Magna Domina Hungarorum” címzettjét, a Magyarok Nagyasszonyát. □

Magyarok Nagyasszonya (Rózsák terei görög katolikus templom, Budapest)

LENNE EGY KÉRDÉSEM...

Hogyan újulhat meg az Egyház a botrányok okozta válság után?

Az Egyház válsága mindig a szentek válsága. Az évszázadok során számos sok botrány fordult elő, de Isten mindig támasztott szenteket, akik visszaverték az Egyházat igazi önmagához. A közelmúltban kibontakozott válságot sem elég törvényi szabályozással, szűrővizsgálatokkal, jóvátétellel kezelni. Az Egyház igazi „válságmenedzserei” ma is egyedül a szentek. A szentek példájából sokat tanulhatunk arról, hogyan viszonyuljunk krisztusi módon az Egyház előtt álló mai kihívásokhoz.

Hűség, testvériség, ösztönzés

Szent Josemaria Escrivától, az Opus Dei alapítójától három dolgot tanulhatunk. A spanyol szent egyik alapvető tanítása, hogy a szentséget – papoknak és híveknek egyaránt – a nyilvánosság előtt éppen olyan hűségesen kell élni, mint a rejtékben. A mai válság egyik legfőbb jele ennek az egységnek a hiánya: számos, szónokként vagy karizmatikus ifjúsági lelképásztorként elismert pap kettős életet élt, és titokban visszaélt a rábízottakkal. Ha pedig a pap engedményeket tesz, hol tükrözi Krisztust, hol nem, akkor nem csoda, ha sokan erkölcsi szakadéka zuhannak.

Szent Josemaria az igazi papi testvériség fontosságát is gyakran hangsúlyozta. A papoknak szükségük van egymásra; Krisztus azért küldte őket kettesével, mert azt akarja, hogy segítsék egymást. Fontos kötelességük a szeretetből fakadó testvéri figyelmeztetés, ha a másik letér a krisztusi útról. E testvéri közösség felbomlása bizonyos szerepet játszott a válság kialakulásában: újjáépítése fontos feladat.

Szent Josemaria harmadik üzenete az ösztönzés fontossága. Krisztus és a Sátán harca az emberi lélekben az igazság körül forog, hiszen Krisztus az Igazság, aki megszabadít, a Sátán pedig a hazugság atyja. Az apostolok minden gyarlóságuk ellenére ösztönzésüknek köszönhetik, hogy hűségesek maradtak – mondja. A podoofilbotrányban az ösztentlenség különféle formái jelentek: a papok hazudtak áldozataiknak, a hivatalok áttárták a családokat. Mindezzel lejáratták az Egyházat. A bűnök ösztinte megvallása és az igazság kimondása tehát az Egyház gyógyulásának elengedhetetlen feltétele.

Vértanúk a megrottás ellen

A szentek nemcsak az Egyház, hanem az egész társadalom számára példát adnak a kiskorúak megrottásához való helyes hozzáállásra. Mkasa József, Sebuggawo Dénes és Lwanga Károly ugandai vértanúk azért haltak meg, mert fiatalokat védtek a testi meggyalázástól.

Az 1884-ben trónra lépő Mwanga király udvarmestere, a keresztény Mkasa észrevette, hogy a király homoszexuális vonzalmat táplál apródjai iránt, és molesztálja őket. Úgy érezte, nem maradhat tétlen a bűnnel szemben: különféle trükkökkel próbálta védeni a fiatalokat, valahányszor a király „értük küldetett”. A király, amikor rájött, haragjában kivégeztette. Dehében, amiért a keresztény vallás elítéli a kultúrájában egyébként elfogadott aktív homoszexualitást, néhány hónap múlva Sebuggawo Dénes kékét maga szúrta le lándzsával, később Lwanga Károlyt és 26 apródját kegyetlen kínzás után élve elégették.

E hős vértanúk bátorsága, a bűn gyűlöletére, és a teljes önfeláldozásig megerőltetett tanítanak, de történetükkel kapcsolatban még két dolgot érdemes megjegyeznünk. Az egyik, hogy Mwanga király nem egyházi személyiség volt. Tény, hogy a podofilia szintén napjainkban sem elsősorban az Egyház, amint azt a média téve-

sen sugallja. Minden becsületes embernek fel kell tehát lépnie ellene az iskolákban, intézetekben, ahol a kiskorúak szexuális zaklatása magasabb arányban fordul elő, mint az Egyházban.

A másik, hogy Mwanga király 16 évesen lépett trónra, és 18 éves volt, amikor kivégeztette a vértanúkat. Vagyis tizenévesen nála csupán néhány évvel fiatalabb fiúkat rontott meg, ám ennek következményei nem kevésbé tragikusak, mint ha idősebb ember az elkövető. Ha mai társadalmunk valóban fel kíván lépni a kiskorúak szexuális zaklatása ellen, akkor is meg kell tennie ezt, ha fiatalok követik el gyengébb osztálytársak vagy még fiatalabb kárára. Sok helyen sajnos szemet hunynak az ilyen magatartás fölött.

Az ugandai vértanúk életüket áldozták tiltakozásul az ellen, hogy fiatalokat ilyen módon kihasználjanak. Közbenjárásukra képesek leszünk követni példájukat: önfeláldozó bátorsággal gyűlölni a bűnt, és szeretni a fiatalokat.

Megrálgalmazott papok

Mérhetetlenül fájdalmas, amikor egy Istennek szentelt férfit, aki nemcsak szavaival, hanem egész életével az Evangéliumot igyekszik hirdetni, képmutatással és a leggyalázatosabb bűnök elkövetésével vádolnak meg. A legpéldásabb életű pap számára is, akinél nyilvánvalóan nevetésgesek az ilyen vádak, végtelenül kellemetlen és megalázó, ha hívei, családja, paptestvérei, a rendőrség vagy a közvélemény előtt bizonygatnia kell, hogy nem molesztált gyermekeket.

Még megalázóbb, ha az előzetes egyházi vizsgálat hitelesnek – azaz lehetségesnek, nem pedig igazoltnak – ítéli a vádat, ezért túlzott elővigyázatosságból azonnal eltávolítják a papot a plébániáról, eltiltják az egyházi viseléstől, és a nyilvános papi tevékenységtől. Sokszor évekbe telik, míg az illető tisztán tudja magát, s közben fényképe és neve ott díszel az újságok címlapján, a televízióban, az internetes oldalakon, mindenütt a kiskorúak megrottásával összefüggésben. Na ha polgárilag is, egyházilag is megilletné az ártatlanság védelme, a valóságban legtöbbször bűnösnek kezelik mindaddig, míg ártatlansága be nem bizonyosodik.

Fontos hát, hogy krisztusi módon tudjunk válaszolni a koholt vádakra. Létkérdés maguk az alaptalanul megvádolt papok számára, de fontos minden papnak és papnövendéknek, aki nem tud szabadulni e vádak gondolatától, és azóta kicsit más-ként viselkedik, hogy a gyanú árnyéka se vetődhesen rá; s végül mindazoknak, akik számára fontosak a papok. A szentek, akiktől e tekintetben is tanulhatunk: Szent Gerard Majella, Páli Szent Vince és Vianney Szent János.

1754-ben egy Neria Caggiano nevű nő parázna váddal vádolta meg Szent Gerard 28 éves redemptorista testvérét. A nőt elbocsátották szerzetesi közösségéből, és így akart bosszút állni azon, aki előzőleg beajánlotta. A rendalapító, Ligouri Szent Alfonz felelősségre vonta Gerard testvérét, de ő néma maradt, mert nem akart vádlójáról rosszat mondani. Az előjáró erre minden külső kapcsolattól, a lelkipásztorkodástól, sőt a szentáldozástól is eltiltotta. Gerard vádlója megtéréséért ajánlotta fel szenvedését, és az isteni gondviselésre bízta magát. Néhány hónap múlva Neria súlyosan megbetegedett. Az ítéletől tartva leveleiben vallotta meg Ligouri Szent Alfonznak, hogy a vád hamis volt. Az előjáró boldogan engedte el a fiatal testvér összes büntetését. Szent Gerard a gondviselésre vetett bizalmával nemcsak szűk közössége, hanem az egész Egyház számára példát adott; ő a megrálgalmazottak védőszentje.

Páli Szent Vincével is hasonló eset történt. Fiatal pap korábban megvádolták, hogy elmulasztotta a szállásadójától egy komolyabb pénzösszeget. Széliden tiltakozott, de nem tudta bizonyítani ártatlanságát. Még a barátai közül is sokan elhitték, hogy ő a tettes. De Vince csak azt mondagatta: Isten tudja, mi az igazság. Hat évvel később egy másik rabláserlt elkapták a tolvajt, aki bevalotta korábbi tettét is, amellyel ártatlanul Vincét gyanúsították.

A szentek akkor is mélységesen tudtak bízni Istenben, amikor alaptalan vádakkal illették őket. Szent Josemaria Escrivá, amikor megrálgalmazták, így imádkozott: „Uram, ha te nem ragaszkodsz a jó hírnemhez, én ugyan miért ragaszkodnék hozzá?” Bizakodtak, hogy az igazság kiderül, akár e világban, akár odaát, s addig is felajánlották szenvedéseiket vádlóikért.

Vianney Szent János kicsit másképpen reagált a vádaskodásra. Amikor ráfogták, hogy teherbe ejtett egy fiatal nőt, megbocsátott rágalmozóinak, imádkozott értük, de azt is világosan látta, hogy a rágalom nemcsak a saját jó hírét veszélyezteti, hanem a papságot is lejárta. Ezért fellépett ártatlansága védelmében. Hasonlóképpen tett a közelmúltban az igaztalanul megvádolt Joseph Bernardin chicagói és George Pell sydneyi bíboros érsek is, egyrészt a papság bemocskolása ellen, másrészt azért, hogy elvegye a rágalmozók kedvét a további hangulateltétől. De bármilyen legyen is a kifelé megnyilvánuló stratégia, a belső hozzáállás, amelyre Isten valamennyi papját hívja, nem lehet más, mint az Istenbe vetett tökéletes bizalom.

A megbocsátás példája

Goretti Szent Mária élete hatalmas erőt adó példa és útmutatás az ártatlanul szenvedők és hozzátartozók számára.

1902-ben az akkor 11 éves Mária a Rómától délre fekvő Ferriere di Concában élt. Apja halála után anyja egyedül nevelte hat gyermekét. Míg anyja és testvérei a földet művelték, Mária otthon kistestvérére vigyázott, főzött, takarított. A szomszéd hűszíves fia, Alessandro szemet vetett rá, és megpróbálta rávenni, hogy vele járjon. Többszöri hiábavaló próbálkozás után egy nap erőszakkal a ház szobájába kényszerítette a lányt. Mária kiáltozott, hogy ne kövessen el bűnt, mert el fog kárhozni. A fiú erre fojtogatni kezdte. Látnia, hogy a lány nem adja meg magát, tényleg kézzúrta meg, megsebesítette, majd elmenekült. A lányt azonnal kórházba vitték, de életét már nem tudták megmenteni. Az érzéstelenítés nélkül végzett műtét közben Mária felébredt, elmondta, mi történt, és kifejezte, hogy megbocsát gyilkosának, és imádkozni fog érte. Másnap meghalt.

Alessandro hatvan év börtönbüntetésre ítélték. Hat évig a bűnbánat legkisebb jelét sem mutatta, és minden papra rátámadt, aki meglátogatta. Egy éjjel azonban álmában megjelent előtte Mária. Liliomokat ajándékozott neki, ám azok a fiú kezében elszorvadtak. Alessandro rádöbbsent, hogy Mária imádkozik érte, és egy nap ő is feltámad. Megtért, és attól fogva minden nap Máriahoz fohászolt, akit „kis szentemnek” nevezett. Szabadulása után első útja Máriaéhoz vezetett, akitől bocsánatot kért. Assunta Goretti azt felelte, hogy ha leánya a halálos ágyán megbocsátott neki, ő sem tehet mást. Másnap egymás mellett áldoztak a szentmisén. Alessandro a megdöbbsent hívek előtt beismerte bűnét, Isten és a közösség bocsánatát kérve.

Élete hátralevő részét vezeklésben töltötte, egy kapucinus kolostor kertészeként. Assuntával együtt jelen volt, amikor XII. Piusz pápa 1950-ben szentté avatta Goretti Máriát.

Goretti Mária élete a megbocsátás megrendítő példájával szolgál a szexuális visszaélések áldozatainak számára. Akárcsak Jézus a kereszten vagy István diakónus megkövezése közben, Mária is imádkozott gyilkosáért.

(Folytatás a 6. oldalon)

IMASZÁNDÉKOK

Októberre

I.

Általános szándék (Katolikus egyetemek): Hogy a katolikus egyetemek egyre inkább olyan helyekké váljanak, ahol az Evangélium fényének köszönhetően meg lehet tapasztalni a hit és az ész közötti harmonikus egyensúlyt.

Mivel járulhat hozzá egy katolikus egyetem a társadalom építő, és az Egyház evangelizáló munkájához? Milyen tulajdonságoknak kell jellemezniük azt az egyetemet, amely a „katolikus” jelzőt viseli? Elég ehhez annyi, hogy legyen benne kápolna, és hogy napi misét kínáljon fel a hallgatóknak? Vagy inkább az a szerepe, hogy képezze a társadalmi változás munkálóit, akiket evangéliumi kritériumok ihletnek? Tehát egyfelől a vallási és liturgikus dimenzió, másfelől viszont társadalmi tudat, amely Isten Királyságának igazságosságára törekszik? – Konkrét kérdések: Hogyan kell megszervezni az egyetemi lelkesítést? Milyen vonások jellemezik a tanítás keretét és az egyes kurzusokat?

A pápa e havi szándékának ez a témája. XVI. Benedek 2008. január 17-én a római La Sapienza Egyetemen hosszú előadást tartott. Többek között ezeket mondta: „Ha kultúránk arra törekszik, hogy az épp aktuális eszmékre és érvelésekre alapozva építse fel saját magát, azon, ami éppen akkor meggyőző erővel bír, és ha – aggályosan őrizve szekularizmusát – levalásítja magát életoadók gyökereiről, akkor elveszti ésszerűségét, tisztaságát, összetartó erejét.”

A Szentatya reméli, hogy a katolikus egyetemek a keresztény kultúra fejlődésének, az emberiség nagy problémáit elmélyülten és szakszerűen elemző szellemi munkának színtereivé lesznek. Párbeszéd a mai társadalommal, bemutatása annak, hogy hit és ész között harmonikus egység létezik, más szóval igazi inkulturáció. A hit párbeszédessé találkozássá az embertudományokkal és a korszerű bölcselettel, a tudományos és a művészi világgal. Értelmes módon felkínálni a modern világnak a hittel megvilágított ést. Meggyőző választ kidolgozni korunk evilágiasodására és anyagehivésére, átgondolt és ésszerű hitet felkínálni. Szem előtt tartani és megoldásokkal felvértezni azokat a problémákat, amelyekkel a társadalom legszegényebb tagjai naponta szembesülnek. Rákérdezi azoknak a társadalmi és gazdasági struktúráknak a mély gyökereire, amelyek az emberiség tekintélyes részét szegénységben és fejlődési elmaradottságban tartják, és vagyis a lehetőségeket javasolni az igazságosabb világ felé tartó fejlődéshez.

Peter-Hans Kolvenbach atya, a jezsuiták előző általános rendfőnöke, két alkalommal tett egymást kiegészítő találat nyilatkozatot. „Egy egyetem nem méltó a nevére, ha hallgat mindarról, ami a világ mai bőségében embertelen, vagy ha mesze elnéz az éghékiótól aljasságok felett. Az sem elég, ha leleplezi a szegénységet, igazságtalanságot, környezetszennyezést. Szükséges, hogy mindez az egyetemhez illő módon tegye: lelki bölcsességgel, mindazon tudományok naprakész ismeretével, amelyek új, igazságosabb és emberségesebb válaszok építéséhez szükségesek. A dolgokat sajátos céljaihoz kell rendelni. Ma inkább, mint bármikor, olyan egyetemre van szükségünk, amely a fiatalok képzésében, a kutatásban, a kommunikációjában a társadalommal kimagaslóan azáltal, hogy érzékeli a szegények szükségleteit és jogos törekvéseit, és ugyanakkor hidat alkot az üzleti tevékenység világához és a közélethez, hogy egymással karöltve felépítsenek egy összefogó társadalmat, amely mindenkinek lehetőségeket biztosít az emberhez méltó életre.” (Mexikóváros, 2003. február 16.). „Egy eszményi egyetem víziója csupán álmodozás? Mindenesetre, ha

(Folytatás a 6. oldalon)

SCHMITT PÁL A SZENTATYÁNÁL

Magánkihallgatáson fogadta szeptember 10-én délelőtt XVI. Benedek pápa Schmitt Pál köztársasági elnököt a Castel Gandolfo-i nyári rezidencián. Az audiencia előtt az államfőt svájci gárdisták díszsorfala köszöntötte magas rangú vendégeknek kijáró ceremónia szerint. A köztársasági elnök német nyelven, tolmács nélkül beszélgetett a pápával.

Schmitt Pál egy XVII. századi, rézmetszeti térképet ajándékozott a katolikus egyházfőnek. A térképet John Speed angol történész-térképész metszette, és 1626-ban jelent meg Londonban „A világ legnevezetesebb részeinek látképe” című atlaszban. Ez arról nevezetes, hogy az első angol szerzőtől származó és Angliában nyomtatott világtérkép. A magyar államfő émet kapott ajándékba, amely az egyházfőt ábrázolja.

A Vatikáni Információs Szolgálat közleménye szerint a pápa és a magyar államfő az ország helyzetéről cserélt eszmét, különös tekintettel a Katolikus Egyház közszolgálati tevékenységére, elsősorban a családi és közösségi élet területén. Továbbá szóba került a soron következő magyar uniós elnökség és a nemzetközi helyzet is.

A pápával folytatott négyezrenközi beszélgetés után a magyar államfő találkozott Tarcisio Bertone bíboros államtit-

ROMEREPORTS.COM

kárral, a vatikáni kormányzat vezetésével. Délután Schmitt udvariassági látogatást tett Rómában Giorgio Napolitano olasz köztársasági elnöknel. Este az olaszországi magyar közösség tagjaival találkozott a Római Magyar Akadémián, majd részt vett a Nemzetközi Olimpiai Bizottság tagjai tiszteletére rendezett vacsorán. Az elnököt Rómába felesége, Makray Katalin is elkísérte. (Magyar Kurír)

MEGÁLDOTTÁK A FELÚJÍTOTT MÁRIAPÓCSI BAZILIKÁT

Ünnepi szent liturgia keretében áldották meg felújított nemzeti kegyhelyünket, a máriapócsi bazilikát szeptember 11-én. A szent liturgiát Cyril Vasil, a Kelti Kongregáció titkára vezette, a szentbeszédet Christoph Schönborn bíboros, bécsi érsek mondta.

Az ünnepi liturgián részt vettek Erdő Péter bíboros, Julius Janusz érsek, apostoli nuncius, Kocsis Fülöp megyéspüspök, Keresztes Szilárd püspök, az egyházmegye korábbi főpásztor, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia tagjai, számos határon túli püspök, közjogi méltóságok, a testvéregyházak vezetői, és zarándokok ezrei.

Fülöp püspök Schönborn bíboros meghívásával utalt a Bécs és Máriapócs közötti szoros kapcsolatra. 1696-ban először könnyező képet császári rendeletre Bécsbe szállították, majd egy év múlva szeptember 11-én körmenetekkel vitték a hívek a könnyező ikont egyik templomból a másikba, mielőtt a Szent István vértanúról elnevezett domban végleg elhelyezték. Azóta nagy ünnep szeptember 11-e Bécsben. A képről több másolat készült, egy ilyen másolat található Máriapócsban, amely azóta kétszer is könnyezett, a Bécsbe került ikon azonban nem könnyezett többször.

(Folytatás a 6. oldalon)

MÁRIA RÁDIO: ÖRÖMHÍR A KÁRPÁT-MEDENCÉBEN

A magyarországi média világában példaadó missziós küldetést teljesítve négy évvel ezelőtt jött létre a Mária Rádió (MR). E katolikus adó adományokból tartja fenn magát, önkéntesek munkájára épít, s immár az egész Kárpát-medencében terjeszti az Örömhírt. Tervek szerint az idei év végéig – frekvenciabővítés révén – több százezer újabb hallgatót érhet el.

A mai eredményekig, a rádió ismertségének és népszerűségének folyamatos erősödéséig meglehetősen hosszú és göröngyös út vezetett. A legnagyobb próbátelt az jelentette és jelenti, hogy a Mária Rádió nem értékesít hirdetési felületet – azaz reklámbevétele nincs –, s finanszíris önjáróságát kizárólag adományokból fedezheti. Ennek ellenére működik, virágzik – immár tizenhat frekvencián hárommillió ember hallgathatja –, s idén 8-10 új frekvencia elindítását tervezik. E fejlődés az adományoknak, a mintegy 650 szolgáltató áldozatkész munkájának, és mindezekről Szűz Mária közbenjárásának köszönhető – vallják a rádióban.

A Mária Rádió küldetése az evangélicizáció; filozófiája az együttműködés és a szolidaritás keresztényi útmutatása; műsorstratégiája az ima, a tanítás és életvezetési javaslatok ötvözése adataiban. Mindazok, akik szolgáltatóként hozzátesznek valamit a Mária Rádió értékeihez, tanúságot tesznek az önzetlen és odaadó keresztényi életmód megvalósíthatóságáról.

A közös szolgálat irányítójá a szakértelen. A Mária Rádióban professzionális háttérrel rendelkező, jól szervezett, rugalmas és kompetenciaalapú munkamegosztás szolgálja az evangélicizációs és missziós célokat. Neves egyházi és világi szakértők segítik a stábot, ők elvi-gyakorlati útmutatásaikkal navigálnak a fejlődés irányába. Az

imádkozó rádió jegyében naponta szentmisét, zsoltosmát, rózsafüzért sugároznak, s rendszeresen élő miseközvetítésekkel jelentkeznek külső helyszínekről. A tanító rádió céljainak megfelelően a műsorfolyam részét képezi a hittan, az Evangélium magyarázata, az egyháztörténettel foglalkozó előadások, illetve a különböző

lelkiségi mozgalmak munkájának és céljainak bemutatása. Végül, de nem utolsósorban, nagy érdeklődés övezi a gyakorlati életvezetést segítő műsorokat: például a családpassztorációt, az egészséges életmóddal vagy az ifjúság problémáival kapcsolatos adásokat. A műsorszerkesztők és vezetők arra törekednek, hogy közös dilemmáinkra hiteles, a keresztényi értékekben nyugvó válaszokat és választási lehetőségeket mutassanak fel a hallgatóknak.

Megbecsültek világunkban biztos alapokra van szükség, ez teszi lehetővé az értékpéltést. A Mária Rádió megálmodói és létrehozói ebben, azaz a keresztény Magyarország tartópilléreinek megszilárdításában elkötelezettek, miként az emberi közösségek – keresztényi érték által összekapcsolt – kohéziójának megerősítésében is. Ezt szolgálják a különböző platformok is – a nyomtatott magazin, az internetes megjelenés, a közösségi portálokra való kommunikáció –, amelyek a hívők és a hitüket keresők találkozásának kiváló és hatékony módjai.

Vasvári Éva

A rádióban professzionális háttérrel rendelkező, jól szervezett, rugalmas és kompetenciaalapú munkamegosztás szolgálja az evangélicizációs és missziós célokat.

SZENT ISTVÁN ÜNNEPE ZÜRICHEN

Cserháti Ferenc, az MKPK külföldi magyarok lelkipásztori gondozásáért felelős püspöke augusztus 22-én Zürichbe látogatott, és szentmisét mutatott be a magyar szörványközösségnek Szent István király ünnepének alkalmából.

A zürichi Szent István Misszióhoz tartozó hívek nem szűnő lelkesedéssel ünneplik minden évben védőszentjük ünnepét, fogalmazott tudósításában Vizauer Ferenc. A zsúfolásig megtelt Bruder Klaus-templomban Cserháti Ferenc püspökkel koncelebrált Luis Capilla prelátus, a svájci idegen nyelvű pasztoráció püspöki megbízottja, Pál István bázeli-berni magyar lelkes, valamint Vizauer Ferenc, a helyi Szent István Misszió lelkesze.

A püspök bevezető szavaival és szentbeszédében a keresztény élet gyakorlati feladataira buzdította az egybegyűlteket Szent István életpéldájára hivatkozva:

„Nem szóbeli, hanem sokkal inkább magatartásbeli hitvallásunkra, tanúságtételünkre kíváncsi a világ”. A szentmisét közös ebéd követte mintegy 250 fő részvételével. Délután a jelenlévők kérésére Cserháti püspök megosztotta lelkipásztori látogatásainak benyomását a világegyházban szétszóródott magyar emigránsok helyzetéről, nehézségeikről, valamint a jövőbeli kilátásokról. (MK)

A zürichi magyar hívek minden évben megünneplik védőszentjüket

BIBLIKUS KONFERENCIA SZEGEDEN

A szeptember 9–11. között megrendezett 22. Szegedi Nemzetközi Biblikus Konferenciát Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes is köszöntötte. A 17 egyházi felsőoktatási intézmény jelenlétében a díszelőadásokat Jakubinyi György gyulafehérvári érsek és Joachim Gnlika müncheni professzor tartotta, akiről a konferencia díjat nevezett el, melyet első alkalommal Jakubinyi érsek kapott, aki több mint húsz éve hatékonyan támogatja a Kárpát-medencei biblikusok éves eszmecserejét.

Gnlika professzor XVI. Benedek pápa nemzedékéhez tartozik, fénykorában Münchenben kétezres hallgatója volt, ötvenen doktoráltak nála és ezekből húsz tanít jelenleg különböző egyetemeken, Afrikától Amerikáig. A konferencián nagy számban vettek részt a debreceni református és az evangélikus teológia hallgatói és tanárai is. Sok szerbiai magyar pap és katekéta, valamint erdélyi egyetemi hallgató volt kíváncsi a konferencia húsz előadására, melyek két párhuzamos szekcióban hangzottak el.

A testről és a keresztény egyház, valamint a Biblia test fogalmáról igen zavaros

elképzelések élnek a mai társadalomban. Nietzsche óta legtöbbször testellenességgel vádolják a keresztényeket. Ezzel szemben a konferencia előadásai a test megszenteléséről, Jézus testi reakcióinak bibliai megjegyzéseiről szóltak. A hallgatóság előtt világossá vált, hogy Jézus feltámadásával a testet is megszentelte; a testünk ellen elkövetett bűnök súlyosabbak.

Joachim Gnlika szerint a Szegeden elhangzott előadások már régen nemzetközi színvonalúak, az összefüggést jól ismert Európában, erénye, hogy 6- és újszövetségi témájú előadásokkal egy-egy témának teljes bibliai panorámáját tárják fel a hallgatóknak. Ami viszont egyedülálló, hogy az előadók és a hallgatók barátságok kötnek egymással, és a színeketben élénken vitatják a konferencián elhangzottakat.

Aki nem tudott részt venni a konferencián, azok számára a konferencia írott és hang anyagát feltették az internetre. Megtalálhatják a www.congresstravel.hu/biblikus2010 honlapon. Jövőre a Biblia bölcsességéről fognak tanácskozni Szegeden.

Benyik György

Gyermekeknek

IMÁDKOZD A RÓZSAFÜZÉRT!

A katolikusok egyik legkedvesebb imádsága a rózsafüzér, amit biztosan te is ismeresz. A bevezető imádságok után öt tized következik, melyek mindegyike egy Miatyánkból és tíz Üdvözlégy Máriából áll. A tizedek imádkozásakor Jézus és a Szűzanya életének egy-egy fontos állomására gondolunk, mint például: „Akit te Szent Szűz a világra szültél”. Vagy: „Aki érettünk a kereszttel hordozta” stb. Nem sorolom most fel mindegyik titkot, hiszen az imádkönyvekben megtaláljátok őket. Annyit azonban elmondok, hogy összesen négy rózsafüzér „kör” van, s öt-öt tizedből áll mindegyik. Az első az *Örvendetes rózsafüzér*, amelynek titkai Jézus születésére és gyermekkorára emlékeztetnek minket. A *Világosság olvasójának* titkai a felnőtt, tanító Jézus életének öt fontos eseményét állítják elélni. A *Fáj-*

dalmas rózsafüzérben Krisztus szenvedésére és kereszthalálára emlékezünk, míg a *Dicsőséges olvasó* titkai Jézus feltámadásától a Szűzanya megkoronázásáig vezetnek lélekben minket.

Akkor imádkozd jól a rózsafüzért, ha lelki szemeid előtt megjelennek Jézus életének ezek az állomásai, a titkok, s nagy-nagy szeretettel gondolsz Arra, akinek a mennyország lehetőségét köszönheted.

Szüleiddel, testvéreiddel, nagyszüleiddel együtt imádkozzatok ti is a rózsafüzért, különösen októberben, hiszen ez a hónap a rózsafüzér hónapja. Nem kell persze az egészet egyszerre végigimádkozni, de egy-egy tized elmondása nem tart tovább tíz percnél. Ajánld fel azokról, akiket nagyon szeretsz, és azért, hogy soha ne bántsd meg bűneiddel Jézust.

Erzsébet néni

Fiataloknak

BESZÉLŐ KEZEK

Amikor az ember kézzel-lábbal mutogatva próbálja megérteni magát, akkor elképzelhető, hogy nem beszéli a körülötte állók nyelvét, vagy az is lehetséges, hogy ezekkel a mozdulatokkal igyekszik aláhúzni, hangsúlyozni mondanivalóját. Az ember tud a kezével, mozdulataival, gesztusaival is beszélni. A jelbeszéd fordalmasította kapcsolatainkat azokkal, akik nem hallanak vagy nem tudnak beszélni... Kezünk mozdulataival, intéseivel jelezzük véleményünket, álláspontunkat, akár vitatott kérdéseken is. Az ember képes egyedül kezének mozdulatával akár belső, rejtett érzéseit, hangulatát, elutasítását vagy barátságát,

szeretettét kifejezni. Kezünk intése jelenthet áldást vagy átkot, életet vagy halált... Mózes imára kitárt kezei (vö. Kiv 17,8-13) Isten és a választott nép különleges kapcsolatának a jelképe. Mózes nem lankadó, kérő, könyörgő kézmozdulata: Isten keze. Védő, óvó pajzs a bajban, veszedelemben... A mi kezünk. Imára kulcsolva másokért, simogatva, vigasztalva a szenvedőt, nemet intve elutasítva mindent, ami megvetendő, a jó felé vezető útra terelgető: Isten keze... Áldást, erőt osztó néma kézszorítás, ami senkit sem sért, bánt. Legyen a mi kezünk az Ő keze, kapocs, elszakíthatatlan lánc, Vele és minden emberrel.

Pál atya

IMASZÁNDÉKOK

(Folytatás a 2. oldalról)

egy egyetem katolikusnak, kereszténynek nevezi magát, ha arra törekszik, hogy az ignáci nevelési hagyomány ihlesse, komoly erőfeszítéseket kell tennie azért, hogy a krisztusi szeretet Evangéliumát beledagázza az akadémiai életbe, az egyetemista életbe, és hogy az Evangéliummal itassa át a hit és az igazságosság előmozdítását a világban.” (Santiago, Chile, 2006. május 2.)

Ez utóbbi alkalommal a Hurtado Szent Alberttről nevezett egyetemet avatták. Ez az 1951-ben elhunyt chilei szent egyszer így vallott: „Az egyetem elsődleges küldetése az, hogy a világot kényelmetlenül tegye, és az egyetem elsődleges erénye az, hogy érzi ezt a kényelmetlenséget, ezt a meg nem egyezést a behörtöztött világgal szemben.”

II.

Missziós szándék (Missziós világnap): Hogy a missziós világnap alkalmul szolgáljon annak megértéséhez, hogy Krisztus hirdetésének feladata szükséges és vissza nem utasítható szolgálat, amelyet az Egyháznak hivatásánál fogva végeznie kell az emberiség javára.

Az alábbi gondolatok szerzője Guillermo Alberto Morales atya, a Pápai Missziós Művek országos igazgatója Mexikóban.

„A missziós világnap felszólítás a világ összes keresztényéhez, hogy helyzetüknek megfelelően működjenek közre az Evangélium hirdetésében. A Hitterjesztés Pápai Műve Isten egész népét arra hívja a jelen korban, hogy kapcsolódjék be ebbe a napba; ennek a hívásnak azonban mélyebb gyökerei vannak az evangéliumi missziós parancsban: feltámadása után Jézus megjelent tanítványainak, és így szólt hozzájuk: »Menjetei el az egész világra, és hirdessétek az örömhírt minden teremtmény-

nek» (Mk 16,15). E parancsra adott válaszként a hívők a kereszténység kezdetétől a legkülönbözőbb módon terjesztették az örömhírt. Ilyen volt az imádság (ApCsel 6,5; 1,24; Fil 4,6) és az anyagi segítség; gondoljunk csak a jeruzsálemi közösség javára végzett gyűjtésekre (1Kor 16,1kk; Róm 15,26-28; Gal 2,10; 2Kor 8,9; ApCsel 24,17), amelyeket mindig az Isten szemében kedves áldozathozatal és bűntől való kisért. Az Egyház későbbi története majdnem húsz évszázados keresztüli ugyanezt példázza: számos keresztény nagylelkűen és elköteleződéssel szolgált, és így, helyzetének megfelelően, együttműködött a Királyság terjesztésében és építésében.”

A XIX. századot a missziók századának nevezzük. 1822-ben megalapították a missziós világnapot; egy jó évszázados történelmi alakulás után pedig, 1926-ban, a Hitterjesztés Pápai Műve három kért terjesztett XI. Piusz pápa elé, és kedvező fogadtatásra talált. 1. Október utolsó előtti vasárnapja az egész Egyház számára legyen missziós világnap. 2. Ezen a napon minden mise könyörgéséhez csatolják hozzá a hitterjesztésről szóló könyörgést. (Ez a gyakorlat a zsinat után módosult.) 3. A homíliának legyen missziós jellege, kiemelve a Hitterjesztés Pápai Művének támogatását.

A pápák minden évben a missziós világnap előtt néhány hónappal gazdag tartalmú üzenetet küldenek minden kereszténynek. Most imaszándékunk témája maga az októberi világnap.

„Egységben a Szentatával ebben a hónapban azért imádkozunk, hogy minden keresztény, e nap megünneplésétől indítva, vállalja sajátjaként azt a szerepet, hogy Krisztust hirdeti; ez a szerep XI. Piusz pápa szavai szerint »olyan szükséges és nélkülözhetetlen szolgálat, amelyet az Egyház hivatva van végrehajtani az emberiség javára».”

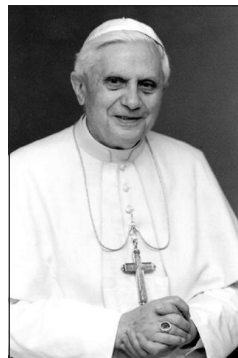
Claudio Barriga SJ – Nagy Ferenc SJ

A FIATALOK KÉRDEZNEK – A SZENTATYA VÁLASZOL

A XXV. Ifjúsági Világnap előkészületeként mintegy hetvenezer fiatal virrasztott együtt a Szentatával március 25-én, Rómában. Ennek során a fiatalok kérdéseket tettek fel XVI. Benedeknek.

– *Szentatya, mit jelent, hogy Jézus szeretettel tekint ránk? Ma is megtapasztalhatjuk ezt?*

– Úgy gondolom, igen, mert az Úr mindig jelen van, és mindannyiunkra szeretettel néz, csak észre kell vennünk a tekintetét. Ahhoz, hogy találkozzunk Jézussal, először meg kell tapasztalnunk, hogy szeret, és meg kell ismernünk őt. Ennek különféle útjai vannak. Az első: meg kell ismernünk Jézus

Isten öröktől fogva akarta, Isten szeret engem,erven van velem.

A lényeg a szeretet. A parancsolatok pusztán a szeretet gyakorlati kifejtését tartalmazzák, a szeretet útjára irányítanak. Olyan alapvető értékekre figyelmeztetnek, mint a társadalom alapját jelentő család; az élet, amelyet Isten ajándékaént kell tisztelnünk; a férfi és a nő megszentelt kapcsolata, valamint a társadalmi rend és igazság. Ezek azok az alapértékek, amelyeket megmutatják az igaz szeretet helyes útját. Istennek minden emberrel terve van, de mindenkinek igyekeznie kell azt tenni, ami a szeretet lényege: hogy élete ajándék legyen mások számára.

Ez sok lemondással jár, de aki igaz és nagy dolgokért adja oda magát, igazi életre lel. Mindenki megtalálja a maga hivatását az önkéntes szolgálatban, imaközösségekben, mozgalmakban, a plébánián vagy a szakmájában. Nem az a fontos, hogy valaki tudós-e vagy földműves: Isten számára mindenki fontos, és minden szép, ha teljes odaadással éljük, olyan szeretettel, amely valóban megváltja a világot.

*

– *Szentatya, honnan meríthetek erőt a nagy döntésekhez, ki tud segíteni?*

– Kezdjük egy nehéz kérdéssel: a lemondással, ami végül megszépül, ha tudjuk, miért vállaljuk. Ez indokolja a lemondással járó nehézségeket is. Szent Pál említi, hogy az olimpiai versenyzőknek nagyon kemény fegyelmzésítésben kellett élniük, sok mindenről le kellett mondaniuk, hogy elnyerjék a győzelmet. Ez a példa nemcsak a sportra, hanem az élet minden területére érvényes. Senki sem lehet például jó szakember megfelelő felkészültség nélkül, ami mindig fegyelmet és sok lemondást követel. Ugyanígy a művészetben vagy az élet más területein. Vagyis meg kell értenünk, hogy egy cél eléréséhez, legyen az akár szakmai, sport, művészeti vagy kulturális, sok mindenről le kell mondaniuk, áldozatokat kell hozniuk. Az emberi lét művészete sok lemondást követel. A lemondások segítene, hogy megtaláljuk az Isten Igéje által mutatott utat, és ne kerüljünk a drog, az alkohol, a szexualitás, a pénz, a lustaság rabságába. Ezek eleinte szabadsággal kecsegtetnek, valójában azonban egyre leküzdhetetlenebb rabság kezdetét jelentik.

Igazi szabadságot az ad, és az teszi értékesé az életet, ha legyőzzük a pillanatnyi kísértést, és tovább megyünk a jó felé. Látnunk kell tehát: ha nem mondunk nemet bizonyos dolgokra, nem erősödik a valódi életre kimondott nagy igényünk. Legyenek példáink a szentek, akik tudtak lemondani, s így szabadabbá váltak; gazdagítják az egész világot, és megmutatják, hogyan is lehet élni.

Arra a kérdésre pedig, hogy ki tud segíteni, azt mondanám, hogy segítenek az egyháztörténelem nagy alakjai, segít Isten Igéje, segít a plébániák közössége, a mozgalom, a vállalt szolgálat. Segít olyan emberek barátsága, akik előttünk járnak az élet útján, és meg tudnak győzni arról, hogy ez a helyes út. Kérjük az Urat, adjon nekünk mindig olyan barátokat, akik segítenek megtalálni a helyes utat, s így szép és örömteli életre leljünk!

(V. R.)

Floridai levél

FOLYTATÁS...

(Az *Életünk* 2007. áprilisi számában megjelent *Írás-tudók? című cikk* kiegészítése a kutatások újabb felismerései alapján.)

Annak idején a kurzív, a folyóírás elhagyásának káros következményeire hívta fel a figyelmet az *Írás-tudók? című cikk*. Mintha az USA ifjúsága csak az egymás mellett, önállóan álló nyomtatott betűket ismerné, a kapcsolás fogalma kiment volna a divatból... Mintha a betűvetés tudományát kiszorítaná a „távírógépen a számokról betűkre átváltó billentyű”... Legjobb úton haladunk a szellemi elszegényedés eme szintje felé...

Nos, ezt a szintet mára nemcsak elértük, egy nagy lépéssel túl is jutottunk rajta. Az újabb és újabb, rafinált elektronikus szerkesztők megjelenésével beköszöntött a mondatokat, szavakat, fogalmakat helyettesítő rövidítések kora.

A 8–18 évesek között végzett felmérések néhány eredménye: az „átlagos gyermek” napi hét és fél órát használ különféle elektronikus szerkeszteteket. A fiatalok egyharmada hajlandó beszélni, és nem riad vissza a személyes találkozástól, viszont kétharmada beszéd helyett „szövegez”. Egy tízenéves – egy hónap alatt – 1500 szöveges üzenetet küldött. A technológia ilyen mértékű eluralkodása nagyban veszélyezteti a gyerekek intellektuális fejlődését.

G. Parker egyetemi tanár harminc éve tanulmányozza a gyerekek baráti kapcsolatait. Arra a kérdésre keresi a választ, hogy a személyes találkozás nélküli kommunikáció közelebb hozza-e a gyerekeket egymáshoz, vagy csökkenti a jó kapcsolatok kialakulását. Megjegyzni: nem hagyhatjuk, hogy ezek a jó kapcsolatok elsozódjanak, hiszen alapvetően hatnak a gyermek fejlődésére: segítik, hogy megismerjen, megtanuljon különböző magatartásformákat; hogy bánni tudjon az érzéseivel, érzelmeivel, hogy egyáltalán képes legyen kifejezni azokat; hogy elérjen a belső egyensúly bizonyos fokára. Olyan tényezők ezek, amelyek segítik majd a felnőtt kapcsolatok kialakítását.

Hogy a különböző drogoknak milyen hatása van a fejlődésre, nem témája ennek a kurta beszámolónak. Mégis meg kell említenem egy tanulmány okán. Kimutatták ugyanis, hogy az elektronikus szerkesztet napi sokórás használata függőséget eredményez. A tényt mi sem bizonyítja jobban, mint a University of Maryland egyetlen napra, 24 órára korlátozott kísérlete.

Kétszáz diák vállalkozott arra, hogy 24 órán át nem használ elektronikus segédeszközöket. A valójában rövid, de nem egy diáknak nagyon hosszúnak tűnő idő eredménye sokakat megdöbbentett: jelentkeztek a drog- és alkoholizmus kúra káros tünetei. Szorongás. Félelem, hogy képtelenek „funkcionálni” a mobiltelefon, az internet, a közösségi háló és a hozzájuk ezúton kapcsolódó társaik nélkül. Magukra maradtak. Elhagyatottak lettek. 24 óra alatt!

Gary Small, a Los Angeles-i egyetem professzora megjegyzi: a komputerrel felnövő generáció nehezen igazodik el a társas rendszerben. Míg nagyon képzett az egyik oldalon, „gyenge” a közvetlen emberi kapcsolatok világában.

Az említett kutatások az USA fiataljával foglalkoznak. Bár általánosítani nem lehet, nem árt, ha tudunk róluk.

Bitskey Ella, Sarasota

AFGANISZTÁN KATOLIKUS JÓTEVŐJE

Az interjú után csak annyi ideje maradt, hogy felkapja bőröndjét, és induljon a müncheni repülőtérre, hogy az Egyesült Arab Emírátsok légitársaságának gépével Pakisztánba utazzon, és megkezdje a Pesavár térségében élő közel kétfélmillió afgán menekült számára gyűjtött segélyek szétosztását.

Neve alapján magyarul is beszélgethetünk volna, de Reinhard Erös csak néhány szót tud eddig magyarul, a Sarkadról származó néhai Erös Sándor anyanyelvén. Reinhard ugyanis már német földön született, ahová édesapja a világháború végső napjaiban katonaként érkezett. Bajor nőt vett feleségül, sokat utazott, és így a kis Reinhard csak németül tanult meg. Apja nyomdokaiba lépve a katonai pályát választotta, a tisztí iskolát elvégzése után orvosi diplomát szerzett, majd a politikai tudományokba is belekóstolt. Mint mondja, így beláthatott a világban történő események hátterébe is. Tanámot vett feleségül, aki szívvel-lellekkel támogatta férje már katonaeorvosi pályáját is meghatározó humanitárius erőfeszítéseit. Szabadságának tekintélyes hányadát önkéntes segítőként Banglades vagy Pakisztán nyomomgyedeiben működő kórházakban töltötte. Még a '80-as évek elején Calcuttában megismerkedett Teréz anyával, akitől a vasárnapi miséről jövet megkérdezte, hogy megítélése szerint mire van szüksége egy európai emberek ahhoz, hogy eredményesen végezzenek jó-

tékonyági szolgálatot a harmadik világban. Reinhard Erös azt várta, hogy Teréz anyja a jó felkészültséget, lelki tartást, vagy interkulturális ismereteket fogja említeni, ehelyett azonban az alban származású apaca azt mondta neki, hogy csak akkor lehet sikeres, ha szereti is azokat, akikre idejét szánja. Az interjúban ezt többször is kiemelte, mert – mint hangsúlyozta – ez a gondolat vezérelte abban is, hogy megalapítsa a később Afganisztáni Gyerekségügy névre keresztelt szervezetet. Mindez családi vállalkozásban indult, amikor a 80-as évek közepén a Szovjetunió által megszállt Afganisztánból elmenekült baráti segítségével fizetés nélküli szabadságot kért munkaadójától, a német hadseregtől, és Pakisztán felől gyógyszerrel megteremtett tevékenységével a titokban átlépte az afgán határt. Felesége és négy kicsi gyermeke Pesavárban maradt. Az akció hosszára nyúlt, ezért az asszony iskolát alapított, amelyben az Európai Unió tanterve alapján oktatják a Pakisztánban működő amerikai, európai és ázsiai segélyszolgálatok alkalmazottainak gyermekei mellett a térségben élő afgán menekültek gyerekeit is. Reinhard Erös családi vállalkozásban működő kezdeményezése komoly visszhangra talált Németországban, és a bőven csordogáló anyagi források mind nagyobb számú rászoruló segélyezését tették lehetővé. A szovjet erők kivonulását követően Afganisztánban

polgárháború robbant ki, amelyet a tálibok uralma követett. Reinhard Erös is visszatért családjával Németországba, de később a tettvágy mégsem hagyta nyugodni, úgyhogy újra kezdte akciót az afgánok támogatására.

Idő előtt nyugdíjba ment, hogy teljes energiáját az immár Afganisztáni Gyerekségügy néven működő humanitárius szervezet sikeres működésének szentelhesse. Noha tudja róla, hogy hívó katolikus, még a mullahok is szívesen látják, mert tudják róla, hogy nem politikai célokkal érkezett az országba, hanem csupán iskolák és orvosi rendelő, no meg árvaházak alapítására. Jelenleg több mint harminc tanítványt működtet Afganisztán keleti felében, és gondoskodik közel kétezer jól képzett afgán alkalmazottjának anyagi biztonságáról is. Mint az interjúban hangsúlyozta, Afganisztánban azért látják szívesen, mert kizárólag az inség enyhítésén fáradozik, mégpedig a helyi előjárók tevékeny bevonásával. Németországban pedig sokfelé várják mint előadót, hogy első kézből szerzett tapasztalatait megossza azokkal, akik reménykednek abban, hogy az évtizedek óta tartó harcokat egy napon béke követi Afganisztánban, és ezért szívesen nyílnak pénztárcájuk mélyére, mert tudják, hogy adományaik a családi vállalkozásban működő segélyszervezet útján valóban célba jutnak.

Vincze András

A TEREMTETT...

(Folytatás az 1. oldalról)

A zarándokok alapvető üzenete, hogy a teremtett világ jósága, szépsége, termékenysége, és ennek megőrzése volt az ember első hivatása, amely bizalommal a kezébe adatott. A résztvevők összefoglalták azokat az értékeket, amelyeket az Egyház társadalmi tanítása is megfogalmaz.

– Tevékeny elkötelezettség szükséges, hogy a közjóban mindenki részesüljön, el kell ismerni, hogy az egyes ember jóléte az összes ember jólétének függvénye.

– Tiszteletben kell tartani azt az elvet, hogy a föld javait nem szabad igazságtalanul uralni, túlzó mértékben kizsákmánni, korlátozni, árusítani.

– A globális környezet jövője érdekében alapvető fontosságú a helyi kezdeményezések, fontos a családok, a plébániák, az iskolák szerepe.

– Fontos a szolidaritás, hogy az emberek készek legyenek áldozni személyes jólétükhöz, különösen a szegények és a védtelenek javára.

– Igazságos elosztásra van szükség; ne azokat sújtás leginkább a környezetrombolás hatásai, akik a legkevésbé szennyezik a környezetet, vagyis a szegények, a védtelenek.

– Fontos a generációk közötti igazságosság elve, vagyis hogy körültekintően és gondosan cselekedjünk a jövő generációk érdekében.

– A természet könyve egy és oszthatatlan. Az emberi személy ökológiájának tisztelete elválaszthatatlan a teremtett világ tiszteletétől.

A résztvevők felhívták a fiatalokat, a családokat, a plébániákat közösségekhez, a kolostorokhoz, az iskolákhoz, a szemináriumokhoz és az egyetemekhez, hogy megosszák azokkal, akik reménykednek abban, hogy az évtizedek óta tartó harcokat egy napon béke követi Afganisztánban, és ezért szívesen nyílnak pénztárcájuk mélyére, mert tudják, hogy adományaik a családi vállalkozásban működő segélyszervezet útján valóban célba jutnak.

Buzdítanak továbbá arra is, hogy más felekezettel és keresztény egyházzal közösségekkel együtt indítsanak közös akciókat, közös imádságokat, mint amilyen a zarándokok részeként St. Pöltenben tartott ökumenikus imádság volt.

A résztvevők megállapítják, hogy a zarándoklatokkal a Mária által vállalt, reménnyel és örömmel teljes utazást elevenítették fel, amikor ő folyókon és hegyeken keresztül elment Erzsébethez, hogy hirdesse neki az új teremtés hajnalát. Ez az utazás a jövőbeli egyház, a zarándok egyház előképe volt.

Ezekkel a gondolatokkal zárták a zarándoklatot Mariazellben, abban a reményben, hogy elősegítették az Úr által nekünk ajándékozott világ még jobb megértését, és kifejezzék annak szükségességét, hogy ismét igent mondjunk e hivatásunkra.

Magyar Kurír

TOLLAS TIBOR

OKTÓBER 23.

Rian a föld, a falak dőlnek,
Kék harsonákkal zeng az ég.
S barlangból a dohos kőnek
Az ember újra fényre lép.

Fonnyadt testünket záporozza,
Sápadt arcunkra hull a nap,
S szédülten, szinte tántorogva,
Szabadság, szívjuk sugarad.

Sötétből táru ki a szívünk:
Nyíló virág a föld felett.
A szolgaságból fényt derítünk,
Fegyver nélkül is győztesek.

VITÉZ BALOGH ÁDÁM KITÜNTETÉSE

szöntözött: „Pax vobis, ego sum!” – Balogh Ádám, a patrióta, a vallásos ember. A Bad Ischl-i állami gimnáziumban közel harminc évig tanított testnevelést és orosz nyelvet.

Szertornászai a legjobbak voltak Felső-Ausztriában, oroszul tanuló diákjai pedig a nyelvolimpián díjakat nyertek, közülük az egyik kisleány hivatalos tolmácsa lett Vibeck osztrák asztronautának.

Az osztrák tanügyi vezet

kívüli aktivitásaiért a honvédelem terén” a Silbemes Ehrenzeichennel tüntette ki, a múlt hónapban pedig a felső-ausztriai tartomány Kultur-medaille-jával tüntette ki Josef Pühringer tartományfőnök.

De kitüntette Orbán Viktor is első miniszterelnöksége alatt, sőt a korábbi magyar államelnök, Sólyom László is a Szabadság Hőse-emlékéremmel. Balogh Ádám tanár úr tagja több nemzetközi lovagrendnek (Szent Lázár Rend, Templomosok, Szent György Lovagrend, Szent László Lovagrend) és törzskapitánya a történelmi Vitézi Rendnek, amely őt a legmagasabb kitüntetésre méltatta, s megkapta a Lovagkeresztet és az Aranygyűrűt. Ma is kerékpárral jár a városba, ez is hitét és erős akaratát bizonyítja.

Simonffy Erika

„TUDTAM, HOGY MEG IS ÖLHETNEK, MÉGSEM FÉLTEM”

Vallás elleni erőszak az elszenvedők szemszögéből

A szerzetesek és világi misszionáriusok a világ számos pontján fizikai támadásoknak vannak kitéve. A La Croix azt a kérdést vizsgálta, mennyiben befolyásolja e szüntelen fenyegetettség a misszionáriusok lelki és hitéletét.

„Tudtam, hogy meg is ölhetnek, mégsem féltém” – Agnès Bordeaux, a Pommeraye-i Gondviselés Kongregáció francia nővére, aki Mixcóban, Guatemalaváros egyik sűrűn lakott külső kerületében él, még mindig megindultan mesél arról a fegyveres támadásról, melynek rajta kívül még két fiatal hondurasi nővér esett áldozatul néhány héttel korábban. Otthonuk magas falakkal és vasajtóval védett, három fegyveres férfinak mégis sikerült bejutnia az épületbe. Pénz után kuttattak.

Amíg a két idősebb támadó végigkuttatta a házat, Agnès nővért egy negyedóra hosszat a legfiatalabb őrizetére bízta. A 15 éves fiú a nővér halántékához pisztolyt szegezve várta, hogy társai végezzenek. A hatvanas éveiben járó nővér, látva, hogy a kamasz remegő kézzel fogja rá a pisztolyt, megpróbált beszédbe elegyedni vele. „Tudom, hogy nem szabadna ezt tennem – vallotta be a fiú –, de kényszerítenek rá. Ha nem engedelmeskedem, megölik az anyámat és engem is.”

Miután néhány száz eurónak megfelelő mennyiségű pénzt összeszedtek, a három fegyveres elmenekült, és a megkötözött nővérek magukra maradtak. Az elkövetkező órákat arra használták, hogy megosszák egymással érzéseiket. „Megérintésként mindegyikünk újra elmondta a többieknek azt is, hogy mi a célja itt-létének Guatemalában” – folytatja a nővér. Majd hozzátette, hogy azóta mindhárom támadóért is imádkoznak, „külö-nösen a legfiatalabbtól”.

Az Evangélium Kis Nővérei San Salvador egyik szegénynegyedében szintén nap nap után szembesülnek az erőszakkal. Egyik reggel hárman közülük felszálltak a buszra, hogy bemenjenek a városközpontba, amikor néhány támadó a szemük láttára lőtte agyon a sofőrt és a jegyárst. „Valószínűleg nem voltak hajlandók fizetni a marának” – mondja Marie-Christine Lacroix nővér, aki a Közép-Amerikában töltött hosszú évei alatt sem tudott beletörődni a marának nevezett helyi bandák erőszakos akcióiba, akik 9-10 éves utcagyerekeket toboroznak, és a kiskereskedőket és kézműveseket sarcolják. „Szegények próbálnak meg ki-rabolni más szegényeket. Ez tiszta örül-et!” – veszi át a szót Christine Simon nővér, Christian Poveda La Vida loca című filmjére utalva, amelyet a francia rendező röviddel meggyilkolása előtt készített a San Salvador-i bandákról.

„Naponta négy-öt fiatal ölnek meg a közvetlen szomszédságunkban. Egy idő után az ember hozzászokik, és ez rettenetes...” – meséli Jean-Louis Genoud, a Fidei Donum misszionáriusa, aki negy-

ven év latin-amerikai tartózkodás után jelenleg Guatemalában él. Kollégája, egy másik guatemalavárosi plébános néhány éve egy kis központot alapított, ahol eltüntetik a tetoválást azokról a volt mara tagokról, akik kiléptek a bandából, és új életet akarnak kezdeni a társadalomban.

„De mostanában már nem tetoválják a tagokat, mert így nehezebb felismerni őket. És ha valamelyikről azt gyanítják, hogy ki akar lépni, a többiek azonnal megölik” – folytatja a pap, aki ma már nagyon vigyáz, nehogy egy marával szóba álljon, mert ha a többi bandatag meglátja, megölik a társukat, amiért egy pappal beszélt. „Az egyetlen dolog, amit tehetünk, hogy próbálunk támaszt nyújtani az áldozatok családjának” – mesél tovább Genoud, akit gyakran kérnek arra, hogy „lúzzel el a szellemeket”, ahogy az itteniek mondják, ha valaki nem természetes halállal hal meg.

„A rossz lelkiismeretet is el kell űzni” – mondja a pap, aki minden pénteken fogadja azokat, akik „szeretnének megszabadulni valamilyen lelki teher-től”. Az esetek a családon belüli erőszaktól a gyilkosságokig terjednek. „A tettesek gyakran nem is érzik át, hogy büntényt követek el, mert fenyegetéssel kényszerítették rá őket. Másoknak az ölés is csak olyan munka, mint bármás. Ahhoz, hogy felfogják az élet értékét, előbb arra volna szükség, hogy becsülsék magukat, és a többiek is megbecsülsék őket.”

Ugyanígy vélekedik José Hervé is, aki a Points-Coeur nevű katolikus szervezet munkatársaként jelenleg Hondurásban él, és gyakran nyújt lelki támogatást gyászoló családoknak. A Points-Coeur Tegucigalpa egyik legszegényebb és legveszélyesebb negyedében nyitott házat, melynek rácsokkal védett biztonságában minden délután 15 gyerek játszik, ír házi feladatot és vesz részt hittanórán.

„Csak remélni tudjuk, hogy akik el-jönnek hozzánk, azokat nem nyelik el a társadalom őrültjei, mert sajnos óriási a nyomás” – folytatja Hervé. A lányok általában 15 évesen már teherbe esnek, a fiúkat pedig beszippantja valamelyik helyi banda, és szervezett bűnözők vagy kábítószer-kereskedőket nevelnek belőlük. „Alkonyat után nem lépek ki az utcára, hacsak nem jönnek értem autóval, és visznek el így valamilyen sürgős ügyben.” A pap azt is elmeséli, hogy két nap korábban, néhány méterre a Points-Coeur-háztól, éjszaka kövel agyondobáltak egy nőt. „Semmit nem hallottam, de még ha hallottam volna, sem tehettem volna semmit, mert engem is megöltek volna.”

„Naponta négy-öt fiatal ölnek meg a közvetlen szomszédságunkban”

A Közép-Amerikában dolgozó misszionáriusok mindannyian tisztában vannak a szüntelenül rájuk is leselkedő veszélyekkel. Múlt decemberben például egy 46 éves brazil papot, Alvino Broeringet egy bűnöző majdnem megölte, mert megakadályozta, hogy ellopja az autóját. Ugyanebben az időben egy kolumbiai segédpüspök, Victor Manuel Ochoa Cadavid

(Folytatás a 7. oldalán)

MEGÁLDOTTÁK...

(Folytatás a 3. oldalról)

„Mi miatt sírt Mária?” „Ki miatt sír ma is?” – kérdezte szentbeszédében Schönborn bíboros. A választ az ikon mondja meg számunkra. Mária a jobb kezével a bal karján ülő gyermek Jézusra mutat, aki „...az út, az igazság és az élet...” (Jn 14,6) Ezért hívják a bizánci hagyományban ezt az ikont útmutató Istenanya-ikonnak. Jézus nem emeli a kezét áldásra, mint a többi ikonon, hanem édesanyjára mutat, mint ahogy a keresztfán Jézus Máriát mindannyiunk édesanyjává tette. Mária azért sír, mert Jézus nem kap elég tiszteletet. Magyarországon az elmúlt ateista rendszer ki-elenséget hagyott hátra, hazugságokkal, korupcióval. Az országnak újra Krisztus felé kell fordulnia, hogy az emberek boldogok legyenek, de ehhez kinek-kinek meg kell térnie.

A homília végén a bécsi érsek ajándékként átnyújtotta Fülöp püspöknek a bécsi Szent István-székesegyház egy kis darabkáját, valamint a Hajdúdorogi Egyházmegye védőszentjének, Szent István első vértanújának és Bécs védőszentjének,

A kegytemplom megáldása része volt a hároméves jubileumi ünnepségsorozatnak

LENNE EGY...

(Folytatás a 2. oldalról)

A megbocsátás olykor hatalmas lelkiértő kíván, Isten mégis mindannyiunktól ezt kéri – ami azt is jelenti, hogy mindig meg is adja a megbocsátáshoz szükséges kegyelmet.

A megbocsátás nem azt jelenti, hogy kisebbítjük az elkövetett rosszat vagy felmentjük az elkövetőt. Goretti Mária nem kérte, hogy Alessandro ne kerüljön börtönbe. Azt sem jelenti, hogy felejtjük el, ami történt – erre sokszor nem is volnánk képesek. A megbocsátás azt jelenti, hogy egykori szenvedésünk gyalázatává mintegy „megtrágyázzuk” lelki fejlődésünk talaját; minél többet szenvedtünk, annál dúsabban, annál nagyobb termékenyítő erővel.

Alessandrot elsősorban nem a törvényi büntetés, hanem Mária megbocsátása indította arra, hogy bűnbánatot tartson és bocsánatot kérjen. Minden áldozat erre a bocsánatkérésre vágyik leginkább, és az elkövetők leginkább ezzel tartoznak áldozataiknak. Ez azonban általában nem a polgári igazságszolgáltatás következménye, hanem a hősies megbocsátás keresztény példájának gyümölcse. Az áldozatok megbocsátása – Goretti Szent Mária közbenjárására – sok bántalmazót segíthet igaz megtéréshez az Egyházban és a világban.

A botrányok nem rombolhatják le hitünket!

Az egyházi botrányok mély nyomokat hagytak a katolikus hívekben is; sokak hite megrendült, annak ellenére, hogy nem tartoztak a visszaélések áldozatainak vagy szemtanúinak közé.

A szent, akinek élete talán a legjobban példázza, merre érdemes lépni ilyen helyzetben, Szalézi Szent Ferenc (1567–1622), a kelet-franciaországi Chablais tartomány reformáció utáni nagy apostola.

Amikor Szent Ferencet 1593-ban pappá szentelték, a Genfi Egyházmegye romjain hevert. Évtizedeken át egyik egyházi botrány követte a másikat; nem csoda, hogy a reformáció igen gyorsan terjedt. Az egyháziak képmutatásán felháborodott hívek szembe fordultak a katolikus hittel, és a kereszténység más, erkölcsösnek ígérkező formáját választották. Sok helyen elűzték a papokat. A genfi püspöknek is menekülnie kellett a városból; a franciaországi Annetyban kapott menedéket. Egyes források

Hofbauer Szent Kelemennek ereklyéjét.

A kegytemplom megáldása része volt annak az ünnepségsorozatnak, amellyel az egyházmegye papjai és hívei készülnek az egyházmegye alapításának százéves jubileumára 2012-ben. A hároméves előkészület mottója: „Önmagunkat, egymást és egész életünket Krisztus Urunknak ajánljuk.”

A felújítási munkálatok során teljes egészében megújult a templom tető- és toronyszerkezete, fűtési rendszere, a belső berendezés, restaurálták az ikonosztáziót, átépítették a belső udvart és a templom előtti teret is.

Kovács Ágnes

szerint a hatalmas kiterjedésű területen mindössze húsz katolikus maradt.

Kilenc hónappal Ferenc szentelése után a püspök olyan papokat keresett, akik vállalkoznának a vidék újraevangelizálására. Az embert próbáló feladatra egyedül Ferenc jelentkezett. 27 évesen, gyalogszerrel indult a hatalmas terület visszahódítására. Vállalkozása annyira veszélyes volt, hogy éjjelenként biztonságra érdekében laktanyában kellett aludnia. Életét kétszer is orgyilkosok fenyegették. Egyszer, amikor farkasok támadtak rá, egy fán fagyoskodva töltötte az éjszakát. De kitartott: mivel a prédikálás ilyen veszélyesen bizonyult, röplapokon terjesztette a katolikus tanítást, tapintatosan rámutatott a kálvini tanok tévedéseire, és válaszolt a vitás kérdésekre.

Azoknak, akik még mindig haragudtak a papokra a botrányok miatt, nyíltan megmondta, hogy amit ezek a papok tettek, az lelki gyilkosság. De ugyanilyen határozottan figyelmeztette is őket, hogy ők maguk még rosszabbat: lelki öngyilkosságot követnek el, ha annyira a botrányokra figyelnek, hogy ezért elszakadnak a szentségekben és az Egyházban élő Krisztustól. Botrányok mindig lesznek, idézte Jézus szavait, mert mindig lesznek, akik nagy bűnököt követnek el. Ők megérdemlik, hogy malomkövet kössenek a nyakukba, s a tengerbe vessék őket. Szent Ferenc azonban hozzátette: Ha engedjük, hogy a botrányok lerombolják a hitünket, akkor saját nyakunkba kötünk malomkövet, és saját magunkat vetjük a nyomorúság tengerébe Péter hajójából, amelyet Krisztus kormányoz. Ez a lelki öngyilkosság pedig a legsúlyosabb bűn, amit önmagunk ellen elkövethetünk.

Szent Ferenc világos szavainak, tanításának hatására tömegesen kezdtek visszatérni az Egyháztól elszakadt katolikusok, akiket nagy irgalommal és örömmel fogadtak. Chablais apostola öt év alatt szánta az egész tartományt újraevangelizálta. Szavai, tettei, szent élete példaként állnak előttünk, hiszen a botrányok miatt napjainkban is sokan távolodtak el a hitől. Korunk apostolainak nem kell orgyilkosoktól tartaniuk vagy laktanyában aludniuk – de ma éppolyan nagy szükség van rájuk, mint 416 évvel ezelőtől Szalézi Szent Ferencre, hogy megakadályozzák sokak lelki öngyilkosságát.

P. Roger J. Landry/MK

HÍREK – ESEMÉNYEK

A püspöki kar új elnöksége

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia tisztségviselőinek megbízása – *Bábel Balázs* kalocsai-kecskeméti érsek és *Mohos Gábor* titkár kivételével – lejárt. A konferencia őszi rendes ülésén megválasztották az új tisztségviselőket. A testület elnöke továbbra is *Érdő Péter* bíboros prímás, esztergom-budapesti érsek. Alelnöknek *Ternyák Csaba* egri érseket, az Állandó Tanács tagjának pedig *Veres András* szombathelyi megyéspüspököt választották. A tisztségviselők megbízása öt évre szól.

Zarándoklat Szombathelyre

Több mint nyolcszáz zarándok érkezett szeptember 4-én a szombathelyi székesegyház elé Ágidiusz Zsifkovics kinevezett megyéspüspök vezetésével Burgenland egész területéről. Szép számmal voltak közöttük horvát anyanyelvű hívek is, akik az 1500-as évek derekán érkeztek erre a vidékre.

A létrejöttének ötvenéves jubileumát ünneplő egyházmegye hívei végiglátogatták a két anyaegyházmegye püspöki székhelyeit, így érkeztek meg először Szent Márton városába, ahol nyolc órák a megyéspüspök vezetésével koncelebrációs szentmisét mutattak be, majd pedig a karitást és a püspökség vendégszeretetét élvezhették a zarándokok.

Munkácsai a pápánál

Munkácsi zarándokok fogadott a Szentatya az augusztus 26-i általános kihallgatáson. Rácz István, a zarándoklat kísérfője a Vatikáni Rádiónak elmondta: „Nagy öröm volt számunkra, meghatódva mentünk az audienciára. Már tavaly is volt egy ilyen ifjúsági zarándoklat, így

lassan hagyomány lesz, hogy Kárpátalja ifjúságának római zarándoklatokat szervezünk.”

A zarándoklat egyik résztvevője, a Mezőkaszonyból érkező Váradi Natália úgy fogalmazott: számára megerősítést jelentettek a Szentatya szavai és az, hogy ilyen közelről láthatta őt. Ráadásul magyarul köszöntötte őket XVI. Benedek, és a tanévkézdés alkalmából kitartásra buzdította a diákokat.

Svábok zarándoklata

Cserháti Ferenc, az MKPK külföldi magyarok lelkipásztori gondozásáért felelős püspöke augusztus 29-én szentmisét mutatott be a németországi Marienthalban (Rheingau) a Magyarországról elszármazott svábok hagyományos éves zarándoklata alkalmából.

Új lelkipásztor Ottawában

Augusztus 22-én az ottawai magyar katolikus közösség először köszönthette szentmiséjén Künnyek Róbertet, aki a Szombathelyi Egyházmegyből érkezett Ottawába, hogy PhD-tanulmányait végezhesse a St. Paul Egyetemen, és a közösséget szolgálja.

Az egyetemi PhD-tanulmányok folytatását a korábbi magyar lelkipásztor, László László által létrehozott Szent László Alapítvány anyagi hozzájárulása tette lehetővé. Az alapítvány és az ottawai magyar közösség évek óta támogatja a papok egyetemi tanulmányait.

A szentmisén, amelyen Szent István király ünnepéről is megemlékeztek, sokan vettek részt, hogy köszöntsek az első magyar szent királyt, valamint az új lelkipásztort, aki három évig szolgálja a közösséget. □

SZÁJRÓL SZÁJRA

Mikor jön a Balaton?

Csak a sok évtizedes emlékek vizsgálatánál akadok meg azon, hogy gyermekkorom ismerkedésem a „vonattal” – mert helytelenül hosszú ideig ezt a szót használtam vasút helyett is – két, csak közvetve hozzá tartozó eseményt juttat eszembe mint jellemzőt.

Az első:

Nekünk gyerekeknek abban az időben az utazás és a nyaralás ikertestvérek voltak. Egyik a másik nélkül szinte elképzelhetetlen volt. Hasonlóan összetartozónak tűnt a nyaralás és a Balaton. Így nem csoda, hogy alig hagyta el a vonat a Déli pályaudvart – akkoriban is onnan indultak a járatok a Balatonhoz –, Kelenföld még a láthatáron sem volt, amikor elhangzott az első és a következő órákban számtalanszor ismétlődő kérdés:

– Mikor jön a Balaton?

Magam sem voltam kivétel. Minden pocolyánál alig nagyobb liba-, kacsaúsztatónál reménykedve kérdeztem:

– Ugye ez már a Balaton?

A Velencei-tónál pedig komolyan kéltelkedni kezdtem a felnőttek igazmondásában, hiszen annak már igazán a Balatonnak kellett lennie. Csak jóval később jöttem rá a nem kis különbségre. Addig azonban kortársaimmal együtt még nagyon sokszor tettük fel a kérdést:

– Mondt már – igazán! –, mikor jön a Balaton?

A második:

Székesfehérvár. Azaz nem is a város, még csak a pályaudvar sem, hanem a kétkerekű kocsiujak a szerelvény mellett toló árusok. Nem akármilyen portékát kínáltak eladásra! Frissen főtt virslit, tornával, mustárral és még langyos, a sültömre elhagyott zsemlel. Még én is, aki pedig gyermekkoromban nem kedveltem a hűségeket, engedtem a kísértésnek, és jóízűen majsoltam a tornás virslit. Gyerekefőj – de néha még

ma is! – csak frissen reszelt tormával tartottam ehetőnek a virslit. A mustárt bárbar edelnek tekintettem.

Gyermeki ismerkedésem a „vonattal” ez a két emlék határozza meg. Az évek jöttek és mentek, az ember sok mindent megtudott, megismert a vasútról. Ezek elmondása – gondolom – visszaélést jelentene kedves olvasóink türelmével. Annyit mégis elmondanék, hogy mi juttatta eszembe a régi és az új vasút közötti különbséget – vagy azonosítást...

Megemlékezést olvastam nemrégiben arról, hogy 175 évvel ezelőtt pöfkelt az első vonat a bajorországi Nürnberg és Fürth között. A vontató mozdony öt hónapig volt úton az angliai Newcastle és Nürnberg között, hogy 1835. október 26-án megérkezzen az immáron nemcsak mézeskalácsáról híres Nürnbergbe. Az „Adler” nevet viselő mozdony ugyan nem sok hasonlóságot mutatott névadójával, a sással, de a név mindenesetre méltóságot, előkelőséget kölcsönözött neki. Mozdonyvezetője első útja alkalmával egy bizonyos William Wilson nevű angol gépészmérnök volt, aki, bár első szerződése csak nyolc hónapra szólt, harminc évig élt Németországban. Szerződését mindig meghosszabbították, és St. Johannisban álló sírköve büszkén hirdeti foglalkozását: gépészmérnök és az első mozdony vezetője Németországban. Tette ezt cillinderrel a fején! Ezzel megérkeztem a különbségekhez, illetve hasonlóságokhoz a régi és az új mozdonyok között. Mert cillinderben a mai mozdonyokat könnyebben lehetne vezetni, mint az akkoriakat! Abban is bízom erősen, hogy néha még ma is elhangzik gyermekek szájából a kérdés:

– Mikor jön a Balaton?

Közreadta: Ramsay Győző

NYUGAT-EURÓPAI MAGYAROKNÁL JÁRT SCHMITT PÁL

Szeptember 7-én ausztriai magyar szervezetek képviselőivel, 10-én olaszországi magyarokkal találkozott Schmitt Pál köztársasági elnök. A bécsi nagykövetségén tett látogatása egyben első hivatalos külföldi útja volt. Az államfő elmondta: szilárd elhatározása, hogy amerre jár, mindenütt meglátogassa az ott élő magyarokat.

A bécsi nagykövetségen zajló kerekasztal-beszélgetésen a köztársasági elnök hangsúlyozta: hivatásának tekinti egyrészt kiállni a magyar nyelvért, amely a legfőbb identitáshordozó, megismertetni a történelmet a fiatalokkal, a sportot és az egészséges életmódot népszerűsíteni, hogy az ifjúság testben-lélekben ép, egészséges legyen.

Kifejtette: a magyar Istentől megáldott nép. Fontos, hogy ennek tudatában legyünk, és hogy a magyar nemzet egységessé váljon. Az új alkotmányban fontosnak tartja utalni ezért a keresztény gyökerekre, a Szent István-i államalapításra, a Szent Koronára.

Ezután Deák Ernő, az Ausztriai Magyar Egyesületek és Szervezetek Központi Szövetségének elnöke tájékoztatta a köztársasági elnököt az ausztriai magyarság helyzetéről. Plank József, a burgenlandi magyarok kulturális egyesületének elnöke kiemelte: sok évtizedes teljes elzártág után a magyar népesség csökkenése ad okot komoly aggodalomra.

Smuk András, a bécsi központú Európa Klub elnöke kifejtette: a nyugati magyar szórvány helyzete romlik.

Vencser László atya, az ausztriai idegen nyelvű katolikus lelkészségek nemzeti igazgatója emlékeztetett a közel-

múltban kinevezett és felszentelt kismartoni püspök, Ágidiusz Zsifkovics tervére egy Magyar Lelkipásztori Szakosztály felállításáról a Burgenlandi Egyházmegye részére. Ez megnyitja az ottani magyar katolikusok számára az anyanyelvi pasztoráció régen várt, hivatalos intézményesítésének kapuját.

Az olaszországi magyarokkal három nappal később, közvetlenül szentszéki látogatása után találkozott az államfő a Római Magyar Akadémián. A nagy számban megjelent magyar közösség teljesen megtöltötte a Falconieri-palota dísztermét. Olaszország egész területéről érkeztek magyarok, többek között Velencéből, Bolognából és Firenzéből.

Az államfő a Római Magyar Akadémián zajló „Magyarok a XXI. században” elnevezésű konferenciasorozat témájához kapcsolódva beszédében itt is elmondta, köztársasági elnökként milyen elképzelései vannak a határon túli magyar közösségek támogatását és együttműködését illetően. Hangsúlyozta, hogy az anyaország most különösen fontosnak tartja a nemzeti összetartozás kérdését, és megjegyezte, hogy a kormány a Trianon-emléknapot jelölte ki a nemzeti összetartozás napjává.

(Vatikáni Rádió)

TEPLOMBÚCSÚ DETROITBAN

Szent Kereszt felmagasztalásának ünnepe alkalmából szeptember 12-én haladó szentmise keretében emlékeztek a Szent Keresztről nevezett magyar plébániatemplom felszentelésének 85. évfordulójára a Motor Cityben, Detroitban.

A szentmise főcelebránsa Francis R. Reiss detroiti segédpüspök volt, akivel együtt misézett a helyi két ferences, Ligeti Angelus prézes és Kiss G. Barnabás plébános. A szentmisén Halmos László

Győri miséje hangzott fel a magyar népének mellett.

A detroiti magyarság büszke második templomára, amelynek építése Kovács Lajos plébános nevéhez fűződik. A templomot Kohner Henrik temesvári születésű építész tervezte, amelyet 1925. szeptember 20-án Michael Gallagher detroiti püspök szentelt fel.

A szomszédos kanadai városból, Windsorból is részt vettek a szentmisén a Pádai Szent Antal magyar plébánia hívei. A távolabbi Akronból és Clevelandből is jöttek hívek az ünnepre, ahol hónapokkal ezelőtt zárták be a templomot.

A magyar közösség idén immár másodszor ünnepelt, hiszen júniusban emlékeztek a plébánia alapításának 105. évfordulójára.

Kiss G. Barnabás OFM

85 éve szentelték fel a magyar plébániatemplomot

TUDTAM...

(Folytatás a 6. oldalról)

kénytelen volt elmenekülni Medellín városából, ahol dolgozott, mert halálosan megfenyegették. Kolumbiában a Katolikus Egyház erősen részt vesz a drogkartellek elleni küzdelemben, ezért a papok gyakran támadják meg bérgyilkosok. 1984 óta két püspököt és 68 papot öltek meg. Jelenleg is 17 püspököt kell rendőri őrizettel védeni.

Mindezek ellenére a missziós papok, szerzetesek és apácák rendületlenül folytatják munkájukat. Christine Simon nővér meggyőződése szerint azért maradnak meg ezekben az országokban, mert „az Egyház egyike azon kevés intézményeknek, akik a szegényeket kép-

velik, akik próbálják csökkenteni a nyomort és enyhíteni a lelki szenvedést”. Mindannyian felelősek érzik magukat a szegényekért, akik között élnek. „Felelős vagyok azért, hogy megóvjam ezeket a fiatalokat saját bűntetteiktől, hiszen csak egy imádság által lecsendesedett szív képes megváltoztatni a világot.”

Erre hívta fel a figyelmet XVI. Benedek is 2007 októberében Nápolyban, egy nemzetközi béketalálkozón: „A nehéz és bonyolult társadalmi helyzetekben, mint amilyen a tiétek is, meg kell erősíteni a reménységet, amely a hitre alapul, és a fáradhatatlan imádsággal fejeződik ki. Így válik az ima a legnagyobb erővé a világ jobbításáért folytatott munkában.”

La Croix/MK

MAGYAR NYELVŰ SZENTMISÉK NYUGAT-EURÓPÁBAN

Itt közöljük a magyar lelkészek telefonszámát és címét, ahol érdeklődni lehet magyar nyelvű szentmise helye és ideje után. Megtalálható még az MKPK honlapján is: <http://www.katolikus.hu>

ANGLIA:

London: Virág József főlelkész, Hungarian R.C. Chaplaincy, 62 Little Ealing Lane, GB London, W5 4EA, Tel./Fax: 0044-20/8566-0271. E-Mail: hungarian.chaplaincy@btinternet.com Mésző helyek: London, South Croydon, Reading, Bristol, Luton, Brighton-Hove; www.magyardkatolikusok.uk

Észak-Anglia:

Érdeklődni: Ft. Fülöp Menyért plébános, St. John The Baptist Presbytery, Dowling Street, Rochdale, OL11 1EX, Tel./Fax: 0044-(0)1706/64 59 37. Mésző helyek: Rochdale, Wolverhampton, Nottingham.

AUSZTRIA:

Bécs: Ft. Simon Ferenc esperes, főlelkész, Wiener Ungarische Kath. Gemeinde, Döblengasse 2/30b, A-1070 Wien, Tel.: 0043-1/526 49 72; Fax: 0043-1/526 49 72 25. Mésző helyek: Bécs-újhegy (Szent József-templom) 17.00-kor; Bécs, vasárnaponként 11.00-kor, Deutschordenskirche, Singerstr. 7. E-Mail: bmke@katolikus.at, <http://www.katolikus.at>

Burgenland/Alsóőr: P. Keresztásvai Péter OSB, Kath. Pfarramt, A-7501 Unterwart 226, Tel.: 0043-3352/34108. E-Mail: Keresztalvi@freemail.hu Mésző helyek: Alsóőr, vasárnaponként 9.00-kor, Felsőőr, vasárnaponként 10.15-30-ig.

Graz: Msgr. Molnár Ottó, Tel.: 0043-316/68 21 2421; szentmise a hónap első vasárnapján 10.30 órakor, a második vasárnap előtti szombaton 18.00 órakor, a többi vasárnapokon 17.00 órakor a Kalvarienberg-Kirchében, Kalvarienbergstr. 155.

Innsbruck: Szentmise minden hónap 2. vasárnapján, Richard Wagner Str. 3.

Linz: Ft. Szabó Ernő, Ungameelsorgezentrum d. Diözese Linz, Petrinumstr. 12, Haus 7, A-4040 Linz; Tel.: 0043-732/736581-4492 (iroda), -4493 (lakás), -4494 (fax), E-Mail: ernest.szabo@diocese-linz.at; Mésző helyek: Linz, Wels.

Klagenfurt: Ft. Norbert Jakab, Tel.: 0043-4733/232 v. 0043-6768 7727 444, E-Mail: janorth@freemail.hu; Szentmise minden hónap utolsó vasárnapján 13.00-kor a Kapuziner Kirchében, Waaggasse 15, A-9020 Klagenfurt.

Salzburg: Szentmise havonta egyszer, 3. szombat 17.00-kor az Orsolyita-zárdában, Aigner Str. 135. Érdeklődni: Bohumy István, Tel.: 0043-699/81721232.

BELGIUM

Brüsszel: P. Havas István Sch.P., Mission Catholique Hongroise, Rue de l'Arbre Bénit 123, B-1050 Bruxelles (XL). Tel.: 0032-2/64 96 188.

Liege/Luxemburg: Ft. Dobai Sándor főlelkész, Aumonier Hongrois, Rue des Anglais 33, B-4000 Liège, Tel.: 0032-4/22 33 910; Fax: 0032-4/22116 09.

FRANCIAORSZÁG

Párizs: Ft. Gáspár István, szentmise minden vasárnap 11-kor, augusztust kivéve. Mission Catholique Hongroise, 42, rue Albert Thomas, F-75010 Paris, Tel.: 0033-1/42 086170, Fax: 0033-1/42 067155, <http://magyarmissio.free.fr>.

Dél-Franciaország: Ft. Fülöp Gergely, Mission Catholique Hongroise, 302, Avenue Jean Jaures, F-69007 Lyon, Tel.: 0033-4/78 501636.

NÉMETORSZÁG

Augsburgi Egyházmegye: Mésző helyek: Augsburg, Neuburg a. D., Kempten. Érdeklődni: Ft. P. Szomszéd Tamás József SJ, Ungarische Kath. Mission, Zirkelstr. 23, D-86154 Augsburg, Tel.: 0049-821/41 90 25 30 vagy 0049-821/41 90 25 19, vagy mobil: 0049-151/14 23 28 06.

Bamberg-Eichstätt-Regensburgi Egyházmegye nürnbergi székhelye: Mésző helyek: Bamberg, Coburg, Ingolstadt, Landshut, Nürnberg, Regensburg. Érdeklődni: Ft. Bereczki Béla, Ungarische Katholische Mission, Tucherartenstr. 2/A, D-90571 Schweig, Tel.: 0049-911/507 57 96.

Esseni Egyházmegye: Mésző helyek: Duisburg, Essen. Érdeklődni: Ung. Kath. Mission, Fraziskaner Str. 69a, D-45139 Essen, Tel.: 0049-201/28 47 40 vagy Kölnben: 0049-221/23 8060.

Freiburg-Trier-Speyeri Egyházak
Karlsruhei székhelye: Mésző helyek: Mannheim, Offenburg, Kaiserslautern, Saarbrücken, Freiburg, Karlsruhe, Pforzheim, Konstanz, Baden Baden. Erd.: Ft. Dr. Szabó József, Ungarische Katholische Mission, Elbinger Str. 2/A, D-76139 Karlsruhe, Tel.: 0049-721/687215.

Berlini és Hamburgi Főegyházmegye, Hildesheimi és Osnabrücki Egyházmegye: Mésző helyek: Berlin, Hamburg, Hannover, Kiel, Lübeck, Braunschweig, Bremen. Erd.: Hamburgban: Ft. Rasztovác Pál, Ungarische Katholische Mission, Bürgerweide 35, D-20535 Hamburg, Tel.: 0049-40/25 077 83.

Kölni Főegyházmegye és Aachen: Mésző helyek: Köln, Bonn, Düsseldorf, Wuppertal, Bergisch-Gladbach, Aachen: Érdeklődni: Ft. Lukács József, Ung. Kath. Mission, Thieboldgasse 96, D-50676 Köln. E-Mail: ungarnzentrum@netcologne.de Tel.: 0049-221/238060. Fax: 0049-221/232120; <http://www.ungarnzentrum.de>

Limburg-Fulda-Mainzi Egyházmegye frankfurti székhelye: Mésző helyek: Frankfurt-Rödelheim, Mainz, Wiesbaden, Darmstadt, Giessen. Érdeklődni: Ft. Takács Pál, Katholische Ungarische Gemeinde, Ludwig-Landmann-

Kiadó Budapest-Belváros Ferenciek terénél színvonalas, minden igényt kielégítő 2 szobás lakás, 2 v. 3 személyes, 70 EUR/nap. T.: 0033-6/43 60 95 52.

Nemes, időtálló ajándék, különleges családi erekllye; www.csaladregeny.hu (V. Buzás Andrea)

Eladó Budapesten XVII. ker. 580 m²-es telken családi ház. 2 és fél szoba, felszerelt fürdőszoba, gázfűtés, pince, padlás, terasz, 2 kocsira garázs. Beköltözhető. 20 millió Ft. T.: 0033-(0)2/38 35 53 62.

Idős, egyedülálló személy ellátásában, gondozásában, életvitelében segítsen 62 éves egyedülálló hölgy. T.: 0036-7028 5463.

Budapesti független, fiatalos értelmiségi hölgy, 57 éves, 168/65 (21 és 13 éves fiúkkal), őszinte szándékkal, hozzáillő komoly férfi ismeretséget keresi, aki anyagi és érzelmi biztonságot nyújtana. E-mail: ujvarutca@gmail.com.

Str. 365, D-60487 Frankfurt. Telefon: 0049-69/24 79 50 21, 069/24795022. Fax: 0049-69/97 78 26 84. www.magyar-katolikusok-frankfurt.de

München-Freisingi Főegyházmegye: Mésző helyek: München, Rosenheim, Erding. Érdeklődni: Ft. Merka János, Magyar Katolikus Misszió – Ungarischsprachige Katholische Mission, Oberföhringer Str. 40, D-81925 München. Tel.: 0049-89/982637, 982638, Fax: 0049-89/985419. E-Mail: info@ungarische-mission.de; www.ungarische-mission.de

Münster-Paderborn-Osnabrücki Egyházmegye:

Mésző helyek: Hagen, Menden, Osnabrück, Bielefeld, Marl, Münster, Dortmund, Neukirchen-Vluyn. Érdeklődni: Ft. Bagossy István, Kath. Ung. Mission, Middelheld 24, D-48157 Münster-Handorf. Tel.: 0049-251/32 65 01; Fax: 0049-251/144 29 31. E-Mail: ungarische-mission@bistum-muenster.de

Passau Egyházmegye: Erd.: Ft. Szabó Árpád, Götzendorferstr. 5, D-94121 Salzweg, Telefon: (08505) 12 29.

Rottenburg-Stuttgarti Egyházmegye: Mésző helyek: Stuttgart, Heilbronn-Horkheim, Balingen-Frommheim, Ludwigsburg, Böblingen, Reutlingen, Schwäbisch Gmünd, Eislingen, Weingarten, Heidenheim, Friedrichshafen, Munderkingen, Ulm, Biberach. Érdeklődni: Dr. Tempfli Imre és Ft. Gegő István, Ungarische Katholische Gemeinde, Albert-Schäffl e Str. 30, D-70186 Stuttgart. Tel.: 0049-711/2369190, Fax: 0049-711/2367393, E-Mail: mission@stuttgarti-katolikusok.de; www.stuttgarti-katolikusok.de

Würzburgi Egyházmegye: Mésző hely: Würzburg. Érdeklődni: Ft. Dr. Koncsik Endre, Domerschulstr. 2, D-97070 Würzburg. Telefon: 0049-931/38 62 43, Fax: 386-405.

NORVÉGIA
Információ a magyar nyelvű lelkipásztori szolgálattól: www.nufo.no/makao

OLASZORSZÁG

Róma: Msgr. Dr. Németh László főlelkész, Pontifici cio Instituto Ecclesiastico Ungherese, Via Giulia 1, I-00186 Róma. Telefon: 0039-06/684-2620, pmimemeth@gmail.com. Mésző helyek: Róma – minden hó utolsó vasárnapján 11-kor, S. Maria dell'Orazione (Via Giulia, kivéve júl., aug., dec.) és a Szent Péter-bazilika Magyarok Nagyaszonya-kápolnájában minden kedden 8.00-kor. Milánó – minden hó első vasárnapján 16.00-kor, Szalézi oratorium (Via Tonale 19, kivéve jan., júl., aug., szept.). Magyar misék helye: Bologna, Catania, Loreto, Padova, Palermo, Parma, Torino.

Firenze: P. Ruppert József Sch.P., Tel.: 0039/347 344 5538, E-Mail: ruppert.jozsef@piarista.hu

SVÁJC

Zürich: Ft. Vizauer Ferenc, Róm. Katholische Ungarmission, Winterthurer Str. 135, CH-8057 Zürich, Tel.: 0041-44/36 23 303. E-Mail: f.vizauer@gmx.ch; Mésző helyek: Zürich, Winterthur, St. Gallen, Wetzikon-Üster, Schaffhausen, Frauenfeld.

Fribourg: Ft. Pópa Péter, Tel.: 0041-26/321 1925. Szentmise minden hó 1. vasárnapján 11.30-kor a fribourgi Krisztus Király-plébánia-templom jobb oldali részén található Missziony-kápolnájában (Rte du Comptoir 2, CH-1700 Fribourg). E-mail: abbe@petrpopa.ch; www.fribourg-mise.ch

Genf: Szentmise minden hó 1. és 3. vasárnapján 10.30-kor. Tel.: 00 41-22/7910458.

Lausanne: Szentmise minden hó 1. és 3. szombat 18.00-kor. Tel.: 0041-21/6478 678.

Bern: Ft. Pál István Róm. Kath. Ungarmission, Pf. 7717, CH-3000 Bern. E-Mail: info@katolikus.ch; www.ungarnmission.ch

Basel: Pál István, Tel.: 0041/765185441. Szentmise: minden vasárnap 8.50-kor. www.ungarnmission.ch; a Sacré Couer-templomban, Feierabendstr. 68.

Bükkföldön nyugodt környezetben, közel a városka mindenfajta szolgáltatási központjához szép családi ház eladó. 124 m² laktér, ugyanakkora bejárható, kiépített manzárd, plusz 2000 m² telek. A ház fele modernül kiépített, másik fele minimális javításokat igényel. Ára: 95 000 EUR, vagy ennek megfelelő forintösszeg. Közvetítő nélkül. E-mail: office@kirche-in.at.

Badacsonyban eladó családi üdülő, 2 kompletten berendezett 4 szobás lakással. A ház a badacsonyi szőlőhegy legszebb részén fekszik egy zsákutca végén, teljes rálátással a Balatonra. T.: 0041-44/381 94 32, e-mail: janos.dobszay@dobszay.ch, meglehet: www.ferienhaus-ungarn.ch.

Pálházán oszlopos parasztház, hátul hozzáépített új részzel, félkész állapotban, szép kerítéssel, székely kapuval, nagy előkerttel, kuttal kedvezményesen áron eladó. T.: 0049-89/62 26 51 v. 0160/63 92 652.

KALIFORNIAI MEGEMLÉKEZÉSEK

A kaliforniai magyarok több alkalommal és helyszínen emlékeztek Szent István királra. Arnold Schwarzenegger kaliforniai kormányzó jókívánságait fejezte ki levelében a magyar nemzeti ünnep kapcsán.

Az ünnepségek sorozatát a San Francisco melletti magyar bencések alapított Woodside-i Perjelség éves piknikje nyitotta augusztus 14-én. Az esemény díszvendége Bokor Balázs Los Angeles-i főkonzul és Ernie Konnyu (Könyű Ernő), az Egyesült Államok Képviselőházának egykori tagja volt.

A San Franciscó-i városházán a magyar állami ünnepen minden évben felvonják a Magyar Köztársaság lobogóját. Az idén augusztus 19-én rendezett ceremónián a Los Angeles-i Főkonzulátus Kaleta Gábor konzul képviselte. A San Franciscó-i öböl környékének magyarsága az augusztus 22-i vasárnapi szentmisével és istentisztelettel emlékezett Magyarországra első királyára.

Kalifornia fővárosában, Sacramentóban augusztus 21-ére, szombatra szervezett az Amerikában nemzeti ünnepeknek megszokott pikniket Bartsch Miklós újonnan kinevezett tiszteletbeli konzul.

Los Angeles és környékének magyarsága is több alkalommal és helyszínen ünnepelt. A várostól délre fekvő Orange megyében augusztus 21-én, szombaton tartottak ünnepi összejövetelt. Másnap istentiszteleteken emlékeztek az államalapításra, majd délután a San Diegó-i és a Los Angeles-i Magyar Házakban került sor ünnepi megemlékezésekre. Bokor Balázs főkonzul a Los Angeles-i Egyesült Magyar Házban mondott ünnepi köszöntőt, illetve nyitotta meg a helyi festők képeiből nyíló kiállítást.

Az eseménysorozatot augusztus 29-én a Los Angeles-i Szent István-templom ünnepi szentmiséje, majd az azt követő ökumenikus istentisztelet zárta.

MK

HIRDESSZEN AZ ÉLETÜNKBEN

Apró-, házassági-, általános hirdetések betűnként: 0,10 EUR	
„Jelíge” – postaköltség	5,00 EUR
Üzleti, kereskedelmi hirdetés betűnként	0,20 EUR
Nagybetűs sorok betűnként	0,40 EUR
Egyeszerű, 1 „pontos” keret	10,00 EUR
Kétshabos hirdetés az összeg kétszerese.	
Külön kívánságokat esetenként árazunk.	

Egymás utáni háromszori hirdetésnél 10 %, hatszori hirdetésnél 20 %, illetve egész évi hirdetés esetén 30 % kedvezményt adunk!

AZ ÉLET KÖNYVÉBŐL

† P. SZÁNTÓ ISTVÁN HUBERT O.PRAEM.

(1925–2010)

Szántó István 1925. február 4-én született Káptalanvisen (Sopron megye). A csornai premontrei kanonokrend gimnáziumában érettségizett Szombathegyen, s 1943-ban belépett a csornai apátság noviciátusába, ahol a Hubert nevet kapta. A csornai apátság hittudományi főiskoláján végezte teológiai tanulmányait, 1948. június 27-én szentelték ott pappá.

1948-ban Ausztriába emigrált, 1954-ben Innsbruckban filozófiából doktorált. Közben csatlakozott a szintén külföldre menekült csornai rendtársaihoz, és tagja volt annak a közösségnek, amely 1961. június 7-én megnyitotta Kaliforniában, Orange megyében a premontrei noviciátust, valamint a Szent Mihály Preparatory Schoolt, melynek alapítója és első igazgatója lett. A közösség 1984-ben apátsági rangot kapott; ennek tagjaként dolgozott és élt haláláig.

2010. július 21-én halt meg Silveradóban, Kaliforniában, a premontrei apátságban, életének 85., szerzetesi életének 67., papi szolgálatának 62. évében.

Miklósházy Attila SJ, ny. püspök

EURÓPAI, NÉMETORSZÁGI OLVASÓINK FIGYELMÉBE!

Az ÉLETÜNK előfizetési árát kérjük *helyi terjesztőinkkel (missziókkal)* rendezni! Csak a kiadóhivatalból postázott újságok előfizetését kérjük az ÉLETÜNK müncheni postabank számlájára befizetni.

A szerkesztőség

ÉLETÜNK

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
MAGYAR KATOLIKUS MISSZIÓ
Oberföhringer Str. 40, D-81925 München
Telefon: (0049) 89/98 26 37
Telefax: (0049) 89/98 54 19
E-mail: eletuenk@gmx.de
www.ungarische-mission.de

Főszerkesztő: Dr. Cserháti Ferenc
Felnél kiadó: Merka János
Felelős szerkesztő: Czobor Bence
A szerkesztőbizottság tagjai:
dr. Frank Miklós, Ramsay Győző,
Vincze András

Redaktion und Herausgeber:
UNGARISCHSPRACHIGE KATHOLISCHE MISSION
Oberföhringer Str. 40, D-81925 München
Verantwortlicher Herausgeber: Merka János
Telefon: (0049) 89/98 26 37
Telefax: (0049) 89/98 54 19
E-mail: eletuenk@ungarische-mission.de
eletuenk@gmx.de

Abonnement für ein Jahr: 20 EUR
11 Exemplare
nach Überset mit Luftpost USS 60

ELŐFIZETÉS:

Az Életünk a helyi magyar lelkészek terjesztik, ők küldik szét, náluk is kell előfizetni! Tengerentútra, vagy ahol nincs magyar lelkész, oda a kiadóhivatal küldi az újságot.
1 példány ára: 2 EUR
Előfizetési ár egy évre: 20 EUR
Tengerentútra USS 60
BANKSZÁMLÁNK:
Ungarischsprachige Katholische Mission
Sonderkonto „ÉLETÜNK”.
Postbank München
Konto-Nr.: 606 50-803 – BLZ 700 100 80
IBAN DE16 7001 0080 0060 6508 03
BIC BPKNDE33

Erscheint 11 mal im Jahr.

Satz: ÉLETÜNK

Druck: AMPER DRUCK GmbH
Am Föhrenhof 5,
82256 Fürstentfeldbruck
Beilagenhinweis: Dieser Auflage liegt zeitweise ein RUNDSCHREIBEN bei.
A KIADVÁNYHOZ KÖRLEVELET MELLÉKELTÜNK.